

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחֹת שְׁבַת־פָּרִשֶׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיָר ה'תנש"א 1991

(א)	
In connection with the recent discussion regarding the true and complete Redemption, for which we await every day and anticipate that it may come any day—as is the legal ruling in halachah, that one who vows not to drink wine on the day the Mashiach arrives is forbidden to drink wine forever—immediately and literally—	בְּקוֹשֶׁר עִם הַמְדַבֵּר לְאַחֲרוֹנָה אוֹדוֹת הַגְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלֵמָה, שְׁמַחֲכִים לָהּ בְּכָל יוֹם וּמִקְדָּיִם שְׁתִּבּוּא בְּכָל יוֹם כְּהַפְסֵק דִּין בְּהִלָּכָה שֶׁהַנּוֹדֵר שְׁלֹא יִשְׁתֶּה יַיִן בְּיוֹם שְׁתִּבּוּא הַמְּשִׁיחַ, אָסוּר לוֹ לְשַׁתּוֹת יַיִן לְעוֹלָם – תִּכְרַף וּמִקְדָּיִם מִמֶּנּוּ
and regarding the actions that every single individual among Israel must do in order to bring the Redemption—it is appropriate to pause and explain the content of the concept of Redemption, and through this, it will be easier to understand what the required avodah must be in order to bring the Redemption, and how one must prepare for the state of the Redemption.	וְאוֹדוֹת הַפְּעֻלוֹת שֶׁכָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל צָרִיף לַעֲשׂוֹת כְּדִי לְהֵבִיא אֶת הַגְּאֻלָּה – מִתְאַמֵּים לְהַתְעַכֵּב וּלְכַאֵר אֶת תִּכְוָנָה עֲנִינָה הַגְּאֻלָּה, וּבִזְוָה יִקַּל לְהֵבִין מִה צָרִיף לְהִיֹּת תִּכְוָנָה הַעֲבוּדָה הַנִּדְרָשֶׁת בְּכָדִי לְהֵבִיא אֶת הַגְּאֻלָּה, וְכִיצַד יֵשׁ לְהַתְכַּוֵּן לְמַצֵּב הַגְּאֻלָּה
The content of every concept is expressed in its name. This is also true regarding the Redemption—one can gain insight into its content by reflecting on the meaning of its name: “Geulah.”	תִּכְוָנָה שֶׁל כָּל דְּבָר מִתְבַּטָּא בְּשֵׁמוֹ. כֵּן הוּא גַם בְּנוֹגַע לְגְאֻלָּה – יְכוּלִים לְקַבֵּל מִשָּׁג בְּתִכְוָנָה עַל־יְדֵי הַתְּבוֹנָנוּת “בְּפִרוּשׁ שְׁמָהּ – “גְאֻלָּה
The concept of Redemption is expressed in the Torah through various terms, beginning with the four expressions of redemption in the verse:	עֲנִין הַגְּאֻלָּה מִצּוּרֵי בְּתוּרָה בְּבִטּוּיִים שׁוֹנִים. הֵחֵל מֵאַרְבַּע הַלְשׁוֹנוֹת שֶׁל גְאֻלָּה בְּכַתּוּב
“And I will take you out,” “And I will save you,” “And I will redeem you,” and “And I will take you,” and the fifth term—“And I will bring you.”	וְהוֹצֵאתִי, “וְהַצֵּלְתִּי”, “וְגַאֲלֵתִי”, “וְלִקְחֵתִי”, “וְהֵבֵאתִי”.
And although the general theme of all these terms is an exodus from exile, there is a superiority in the term “Geulah”; and one can say that because of this quality, the term “Geulah” (and specifically the true and complete Redemption) is referred to simply as “Geulah” by all of Israel—	וְאַף־עַל־פִּי שֶׁתִּכְנֵם הַכָּלִי שֶׁל כָּל לְשׁוֹנוֹת אֵלּוּ הוּא יִצִּיאָה מַגְלוֹת, יִשְׁנֶה עָלָיו כָּל־שׁוֹן “גְאֻלָּה”; וַיֵּשׁ לוֹמַר שֶׁבְּגִל מַעֲלָה זֶה נִקְרָאת (כָּל גְאֻלָּה, וּבְפִרְט –) הַגְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלֵמָה (כְּפִי כָּל יִשְׂרָאֵל) בְּשֵׁם “גְאֻלָּה” (סֶטֶם))
precisely this final Redemption is the true and complete Redemption (with the definite article), since this word (Geulah) conveys the content of the true and complete Redemption.	דוֹקָא הַגְּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה הִיא הַגְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלֵמָה [כְּה”א הַיְדִיעָה], כִּיִּן שְׁמָלָה זֶה (“גְאֻלָּה”) מְבַטָּאת אֶת הַתִּכְוָנָה שֶׁל הַגְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלֵמָה
(ב)	

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קִדְשֵׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פְּרִשַׁת אַחֲרֵי־קִדְשֵׁים, י"ג אֶיֶר ה'תנש"א 1991

In the word "Geulah" one sees a wondrous thing: the word "Geulah" consists of the same letters as the word "Galus" (exile)—except with the addition of an Alef!	בַּמֶּלֶה "גְּאֻלָּה" רוֹאִים דְּבַר פְּלֵא: תִּיבַת "גְּאֻלָּה" הִיא אוֹתָן אוֹתִיּוֹת דְּתִיבַת "גָּלוּת" אֲלָא בְּתוֹסֶפֶת אֶלֶף!
And as it is brought in the Midrash, regarding the word "Galah" ("and she shall be uncovered on her head" [Yeshayahu 47:2]), there are two interpretations: two Amoraim—one says it refers to "Golah" (exile), and one says "Geulah" (redemption).	וְכַדְאִיתָא בְּמִדְרַשׁ שְׁבַמֶּלֶה "גָּלוּת" ("וְגָלוּתָהּ עַל רֹאשָׁהּ" [ישעיהו מ"ז, ב']) יִשְׁנָם שְׁנֵי פִירוּשִׁים: תְּרִין אַמּוּרָאִין, "חַד אָמַר "גּוֹלוּת" (לְשׁוֹן גָּלוּת) וְחַד אָמַר "גְּאֻלָּה".
And the explanation is known: that the addition of the Alef, through which "Galus" becomes "Geulah," refers to the Alef of "Alufo Shel Olam" (the Master of the World)—for through the avodah of the Jewish people in exile to bring in (to draw down and reveal) the Alef of the "Master of the World" into the Galus, the Galus becomes Geulah.	וְיָדוע הַבִּיאור בְּזֶה: שְׁתוֹסֶפֶת הָאֶלֶף "ף" שְׁעַל־יָדָה נַעֲשִׂית מִבְּחִינַת "גָּלוּת" בְּחִינַת "גְּאֻלָּה"—קָאִי עַל הָאֶלֶף "ף" דְּ"אַלוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם", שְׁעַל־יָדֵי הָעַבְדּוּת דְּבִנְיֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּת לְהַכְנִיס (לְהַמְשִׁיד וּלְגַלוּת) אֶת הָאֶלֶף "ף" שֶׁל "אַלוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם" בְּגָלוּת—נַעֲשִׂית "גָּלוּת" – "גְּאֻלָּה".
And seemingly this is not understood: "Geulah" is the exact opposite of "Galus." If so, how is it possible that the word "Geulah" includes within it the word "Galus"? And more than that: "Geulah" is constructed precisely from "Galus"—so much so that the majority of the letters of "Geulah" are actually from "Galus," and the only addition is a single Alef; and even the first letter of "Geulah" remains the same Gimmel from "Galus"?!	וְלִכְאוּרָה אֵינוֹ מוּבָן: "גְּאֻלָּה" הִיא הֶהָפֵךְ הַגָּמוּר מִ"גָּלוּת". וְאַם־כֵּן, הֵיאָה תִּיבַת "גְּאֻלָּה" כּוֹלֶלֶת בְּתוֹכָהּ אֶת תִּיבַת "גָּלוּת"? וְיוֹתֵר מִזֶּה: "גְּאֻלָּה" מְרַכֶּכֶת (וְנַעֲשִׂית) דְּוָקָא מִתִּיבַת "גָּלוּת", עַד שֶׁרַב הָאוֹתִיּוֹת דְּ"גְּאֻלָּה" הֵנָּם בְּעֶצֶם "גָּלוּת", וְהַתוֹסֶפֶת הִיא רַק אוֹת אֶלֶף "ף" חִידָה; וְגַם רֹאשׁ הַתִּיבָה ("גְּאֻלָּה") נִשְׁאַר?! "ה"־גִּימַל־ל" דְּ"גָלוּת"
(ג)	
And one can say the explanation of this is: Geulah does not mean that through the departure from exile, one abandons the life, the actions, and the world that existed (previously) in exile. On the contrary: Geulah means that the very reality that was formerly in a state of subjugation in exile now becomes liberating (not nullified, God forbid, but rather transformed).	וְיֵשׁ לוֹמַר הַבִּיאור בְּזֶה: גְּאֻלָּה אֵינוֹ פִּירוּשָׁה, שְׁעַל־יָדֵי הִנְצִיָּאה מִן הַגָּלוּת מְזַנְחִים אֶת הַחַיִּים, הַפְּעֻלוֹת וְהָעוֹלָם שֶׁהָיָה (קִדְם) בְּגָלוּת. אֲדַרְבֵּה: גְּאֻלָּה פִּירוּשָׁה שְׁהַמְצִיאוֹת שֶׁהָיָה קִדְם מְשַׁעֲבֶדֶת בְּגָלוּת נַעֲשִׂית (לֹא בְּטָלָה חֵם וְשָׁלוֹם, אֲלָא) מִשְׁתַּחֲרַת.
And the novelty and the completeness of the true and complete Redemption is that everything is liberated. Nothing remains lost, God forbid, in exile. Nothing is left behind in exile. Even "the dispersed" and "the lost" (who are so called in the Torah of Truth) will be redeemed.	וְהַחֲדוּשׁ וְהַשְׁלֵמוֹת שֶׁל הַגְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלֵמָה הִיא, שֶׁהַכֹּל מִשְׁתַּחֲרַר. אֵין שׁוּם עֲנִיָּנִים שְׁנִשְׁאַרִּים "אַבּוּדִים" חֵם וְשָׁלוֹם בְּגָלוּת, לֹא יוֹתִירוּ בְּגָלוּת שׁוּם עֲנָן. אֲפִלּוּ הַנֶּחְדָּשִׁים וְ"הָאֲבָדִים" (שְׁנִשְׁאַרִּים כֶּף בְּתוֹרַת אֱמֶת) – יִגְאָלוּ.

The Rebbe

Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פְּרִשַׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיֶר ה'תנש"א 1991

The Redemption will be a true and complete Redemption in the quantity and in the quality of all things—from the greatest generalities to the most particular detail: every single individual among Israel and the entire nation of Israel—"our youth and our elders, our sons and our daughters"—and also their portion in the world—"their silver and gold with them," with all their activities and achievements in exile.	הַגְּאֻלָּה תִּהְיֶה גְּאֻלָּה אֲמִתִּית וּשְׁלֵמָה בְּכַמוֹת וּבְאִיכוֹת שֶׁל כָּל הַדְּבָרִים, מִהַכֵּל הַגָּדוֹל שֶׁבָּהֶם עַד הַפָּרִט שֶׁבְּפָרִט שֶׁבָּהֶם: כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְכָלֵל יִשְׂרָאֵל – “בְּנוֹעָרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ גו' בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵינוּ”, וְגַם חֵלְקָם בְּעוֹלָם – “כִּסְפָּם וְזָהָבָם אִתָּם”, עִם כָּל פְּעֻלוֹתֵיהֶם וְהַשְׂגֵּיָהֶם בְּגָלוּת.
The Redemption will liberate every person and all of humanity (even the nations of the world) and all aspects of the world, and each individual in particular with all of his affairs.	הַגְּאֻלָּה תִּשְׁחַרֵּר כָּל אָדָם וְאֵת כָּל בְּנֵי הָאָדָם (גַּם אֲמוֹת הָעוֹלָם) וְאֵת כָּל עֲנִיְנֵי הָעוֹלָם, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּפָרִט עִם כָּל עֲנִיְנָיו.
All the (positive) matters in exile will remain as well—but the state of exile will be nullified: the concealment and covering over their true and inner reality will be nullified, as well as the subjugation to the ways of nature and materiality of the world that derived from it.	כָּל הָעֲנִיְנִים (הַחַיּוּבִים) בְּגָלוּת נִשְׁאָרִים גַּם הַלָּאָה, אֲלָא שִׁיתַּבְטִיל מִצָּבָם הַגָּלוּתִי: יִתַּבְטֵל הַהֶעְלָם וְהַסְתָּר הַמְכֻסָּה עַל מַצִּיאוֹתָם הָאֲמִתִּית וְהַפְּנִימִית, וְהַשְׁעָבוּד לְדַרְכֵי הַטִּבֵּעַ וְגִשְׁמִיּוֹת הָעוֹלָם הַמְשִׁתְּלֵשֶׁל מִמֶּנּוּ.
And as per the ruling of the Rambam: One should not think that in the days of Mashiach something from the natural order of the world will be nullified or that there will be a change in the act of creation. Rather, the world will operate as usual. The Sages said: “There is no difference between this world and the days of Mashiach except for subjugation to kingdoms.”	וּכְפֶסֶק דִּין הַרַמְבַּ"ם: אַל יַעֲלֶה עַל הַלֵּב שֶׁבִּימּוֹת הַמְּשִׁיחַ יִבְטַל דְּבַר מִמְּנִהְגוֹ שֶׁל עוֹלָם אוֹ יִהְיֶה שֵׁם חֲדוּשׁ בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, אֲלָא עוֹלָם כְּמִנְהִגוֹ נֹהֵג. אָמְרוּ חֲכָמִים “אֵין בֵּין הָעוֹלָם הַזֶּה לַיּוֹמֹת הַמְּשִׁיחַ אֲלָא שְׁעָבוּד מַלְכוּתִּים.” (רַמְבַּ"ם, הַלְכוֹת מַלְכוּת יב, א
The innovation then will be—that all will return to the true faith, and Mashiach will perfect the entire world to serve God together, as it is written: “For then I will transform the nations to a clear language, to call all of them in the name of God and to serve Him with one shoulder.”	הַחֲדוּשׁ אֲזִי יִהְיֶה – שִׁיחְזִירוּ כָּלֶם לְדַת הָאֱמֶת, וַיִּתְּנוּ (מְשִׁיחַ) אֵת הָעוֹלָם כָּלּוֹ לַעֲבֹד אֵת ה' בְּיַחַד, שְׁנֹאֲמַר: “כִּי אֲזִי אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שִׁפָּה בְּרוּרָה לְקָרָא כָּלֶם בְּשֵׁם (ה') וְלַעֲבֹדוֹ שָׂכָם אֶחָד” (צַפְנִיָה ג, ט

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פָּרִשֶׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיֶר ה'תנש"א 1991

Based on this, we understand why the word "Geulah" includes the word "Galus"—but with the addition of the Alef: The Redemption does not nullify the (service in) exile. On the contrary: the idea of Geulah is to elevate the life in Galus (by liberating all the matters from exile), and from them themselves to make Geulah—by revealing in all aspects of "Galus" the Alef of the Master of the World—removing the concealment in matters of exile which obscure their true being and purpose.	על־פִּי־זוֹ מוכן מדוע תיבת "גְּאֻלָּה" כוללת את תיבת "גָּלוּת", אֲבָל – בתוספת אל"ף: הגאולה אינה מבטלת את ה(עבודה בגלות), אדרבה: הגאולה עניינה להעלות את החיים ב"גְּאֻלָּה" (על־ידי שחרור כל העניינים מהגלות) ומהם גופא לעשות "גְּאֻלָּה" – על־ידי זה שמגלים בכל העניינים ד"גְּאֻלָּה" את האל"ף ד"אלופו של עולם" – מסירים את ההעלם והסתם בענייני הגלות המכסים על מציאותה ותכליתה האמתית, מגלים את "האלופו של עולם" שבו – התכלית דכל ענייני הגלות שבשביבם נבראו על־ידי הקדוש־ברוך־הוא, כן "שם" גְּאֻלָּה נעשית "גאולה".
Geulah is the revelation of the Alef (of the Master of the World) within Galus—the revelation of the truth and the inner essence of all matters of exile, and all the actions done during the time of exile; the revelation of Divinity in all aspects of the world—how everything reveals the glory of the Holy One, blessed be He (for everything He created in His world, He created only for His glory)—of the Master of the World.	גאולה" היא גילוי האל"ף ד"אלופו של עולם" ("גְּאֻלָּה" – גילוי האמת והפנימיות דכל ענייני הגלות, וכל הפעולות בזמן הגלות; גילוי האלקות בכל ענייני העולם – כיצד כל זה מגלה את "כבודו" של הקדוש־ברוך־הוא ("שכל מה שבא הקדוש־ברוך־הוא בעולמו – לא באו אלא לכבודו" – אבות ו, י"א) – "של" אלופו של עולם.
(ד)	
The above explains how "Geulah" includes within it "Galus," since the intent is that the Geulah will elevate even the Galus. But an explanation is required: why is this elevation of Galus such an essential aspect of the Geulah, to the point that this is the content of its name "Geulah" (Galus with the addition of an Alef), with the name indicating the essence of the matter?	האמור לעיל הוא הסברה איד "גאולה" כוללת בתוכה "גָּלוּת", כִּינּוּן שֶׁהַכּוֹנֵה הִיא שֶׁהַגְּאֻלָּה תַּגְבִּיחַ (גם) את הגלות. אֲבָל צָרִיךְ בִּיאור: מדוע זהו (העלִיָּה ד"גְּאֻלָּה") ענין כזה עקרי בגאולה, עד שנהו תכן שמה "גאולה" ("גָּלוּת" בתוספת אל"ף), שֶׁהַשֵּׁם מוֹרֵה עַל מַהוּת הַדָּבָר?
And even more: the virtue of Geulah is not only in the elevation of matters of Galus and worldly matters, but that in the Geulah (in the second era—after the first era described in the Rambam mentioned earlier), new matters will emerge—utterly new—departing from the natural order of the world, up to the most fundamental innovation of all: the resurrection of the dead, which is a change in the act of creation.	ויותר מזה: המעלה ד"גאולה" אינה רק בעלִיָּת ענייני ה"גלות" וענייני העולם, אלא שם "גאולה" (בתקופה השנייה – לאחר התקופה הראשונה שעודה מדבר ברמב"ם הנזכר לעיל) יתחדשו עניינים חדשים – חדשים ביותר – בשנוי מנהגו של עולם (עד הענין העקרי והיסודי ד"תחיית המתים", שהוא חדוש במעשה (בראשית).
If so, how can it be that the state of the future to come in its entirety (including even that which is above the world and Galus—in the second era) is called by the general name "Geulah"—"Galus" with the addition of an Alef?!	אם־כן הִיתָכוֹן שֶׁהַמַּצָּב דְּלַעֲתִיד לְבוֹא כְּלוּ (גם) מה שלמעלה מעולם וגלות – בתקופה שנייה) נקרא בשם "גאולה"? – "גָּלוּת" בתוספת אל"ף

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קִדְשִׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פְּרִשַׁת אַחֲרֵי־קִדְשִׁים, י"ג אֶיֶר ה'תנש"א 1991

And from this we understand that the entirety of the Geulah—even its most elevated aspects—is connected with the avodah of inserting the Alef of the “Alufo Shel Olam” into the Galus. To the extent that this causes the Geulah (as the word “Geulah” is composed of the letters of “Galus” plus an Alef), and all matters of Geulah draw up and elevate the Galus, as will be explained.	ומזה מובן, שְׁפָלְלוֹת ה'גָּאֻלָּה" – גַּם הַעֲנָנִים הַנֶּעֱלִים שָׁבָה – קְשׁוּרָה עִם הָעֲבוּדָה דְּהַכְנָסַת הָאֵל"ף ד'אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם" ב'גָּלָה". עַד שָׁנָה פּוֹעֵל אֶת ה'גָּאֻלָּה" (כְּמוֹ שֶׁתִּיבַת "גָּאֻלָּה" מְרַכֶּכֶת מֵאוֹתִיּוֹת "גָּלָה" בְּתוֹסֶפֶת אֵל"ף), וְכָל עֲנִינֵי "גָּאֻלָּה" נִמְשָׁכִים וּמְרִימִים אֶת ה'גָּלָה", כְּדִלְקָמֹן.
(ה)	
The explanation of this can be understood through the first Mishnah in the current chapter, Chapter Three of Pirkei Avos: “Reflect upon three things and you will not come to sin.” And afterward, the Mishnah continues to enumerate the “three things”: “Know from where you came, and to where you are going, and before Whom you are destined to give a judgment and accounting,” etc.	הַבִּיאור בְּזֶה יוֹבֵן עַל־פִּי הַמְשָׁנָה הֶרְאִישׁוֹנָה בְּפֶרֶק הַנוֹכְחִי, פֶּרֶק שְׁלִישִׁי דְּפֶרְקֵי אָבוֹת: “הִסְתַּכַּל בְּשִׁלְשֵׁה דְבָרִים וְאִין אַתָּה בָּא לִידֵי עֲבֵרָה”, וְאַחֲרֵיכֶּן מְמַשִּׁיכָה הַמְשָׁנָה לְמִנּוֹת אֶת ה'שִׁלְשֵׁה דְבָרִים" – “דַּע מֵאֵין בָּאתָ, וּלְאֵן אַתָּה הולך, וּלְפָנֵי מִי אַתָּה עֹתִיד לְתַן דִּין וְחֶשְׁבוֹן” כ'.
The question arises—why does it matter to state the number: “three things”? Even if the number is relevant, why must the Mishnah state it explicitly? After all, anyone can count for themselves that the Mishnah lists three things.	נִשְׁאַלְתָּ הַשְּׁאֵלָה – “מִנֵּינָא לָמָּה לִי” (סְנֵהדְרִין דָּף ד' ע"א): מָה נּוֹגֵעַ לְכָאן הַמְסַפֵּר שְׁשֵׁשׁ “שִׁלְשֵׁה דְבָרִים”? וְאַפְלוּ אִם הַמְסַפֵּר נּוֹגֵעַ, מִדּוּעַ צְרִיכָה הַמְשָׁנָה לְפָרֵשׁ זֹאת – הָרִי כָּל אֶחָד וְאֶחָד יָכוֹל לְסַפֹּר בְּעַצְמוֹ בְּהִמְשָׁף הַמְשָׁנָה שֶׁהִיא מוֹנָה שִׁלְשֵׁה דְבָרִים
And one can say one of the explanations for this: The phrase in the Mishnah, “Look at three things” (the language of the Mishnah is concise and includes many concepts), does not refer only to the three items listed afterward in the Mishnah, but also refers to the very idea of “three things” in general.	וְיֵשׁ לומר אֶחָד הַבִּיאורִים בְּזֶה: פִּירוּשׁ דְּבָרֵי הַמְשָׁנָה “הִסְתַּכַּל בְּשִׁלְשֵׁה דְבָרִים” [לְשׁוֹן הַמְשָׁנָה הִיא לְשׁוֹן קְצָרָה וְכוּלָּלֶת עֲנִינִים רַבִּים (רֹאה מֵהֶרֶש"א)] – אִינּוּ רַק שְׁלוֹשֶׁת הַדְּבָרִים הַנִּמְנִינִים בְּהִמְשָׁף הַמְשָׁנָה, אֲלָא גַּם הָעֲנִין ד'שִׁלְשֵׁה דְבָרִים" בְּכָלֵל.
The Mishnah is instructing: “Look at three things”—a person must look with contemplation into “three things,” and through this, “you will not come to sin.”	הַמְשָׁנָה אוֹמֶרֶת הוֹרָאָה: “הִסְתַּכַּל בְּשִׁלְשֵׁה דְבָרִים” – אָדָם צָרִיךְ לְהִסְתַּכַּל (הִסְתַּכְלוּת בְּעִיּוֹן) ב'שִׁלְשֵׁה דְבָרִים", וְעַל־יְדִיָּוָה “אִין אַתָּה בָּא לִידֵי עֲבֵרָה
A person might think that he only needs two aspects: himself and the Holy One, blessed be He—as it were, the One he is serving. “I was created to serve my Creator.”	אָדָם יָכוֹל לַחֲשֹׁב שֶׁצָּרִיכִין לִהְיוֹת אֶצְלוֹ רַק שְׁנֵי עֲנִינִים: הוּא עֲצָמוֹ וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא – כְּבִיכּוֹל “שְׁאוֹתוֹ הוּא עוֹבֵד”, “אֲנִי נִבְרָאתִי לְשִׁמְשׁ אֶת קוֹנֵי” (מִשְׁנָה קִידוּשִׁין (פ"א מ"ב

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחֹת שְׁבַת־פָּרֶשֶׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיָר ה'תשנ"א 1991

The Mishnah says, "Look at three things": a person must contemplate (look) and recognize that there are "three things": in addition to his own existence ("I") and the existence of the Holy One, blessed be He ("my Creator"), as it were—there is a third entity: the existence of the world which was created by the Holy One, blessed be He, and through which the Jew serves his Creator.	אומרת המשנה "הסתכל בשלשה דברים": אדם צריך להתבונן (להסתכל) ולראות (שישנם) "שלשה דברים": נוסף על מציאותו ("אני") ומציאות הקדוש־ברוך־הוא ("קוני") – כביכול – ישנו דבר שלישי: מציאות העולם שנוברא על־ידי הקדוש־ברוך־הוא, ושל־ידי ממש יהודי את קונו.
The purpose of the world's creation and the descent of the soul below into a physical body in this lowly world—which has nothing lower than it—is to fulfill the Divine intent that "the Holy One, blessed be He, desired a dwelling place in the lowest realms," such that the Jew, through his avodah, refines and purifies his body, his vital soul, and the physicality and coarseness of the world, and transforms it all into a dwelling for the Holy One, blessed be He.	תכלית בריאת העולם וירידת הנשמה למטה בגוף גשמי בעולם הזה התחתון שאין תחתון למטה ממנו היא – למלות את הפונה שנתאנה הקדוש־ברוך־הוא להיות לו יתברך דירה בתחתונים, שיהודי על־ידי עבודתו יברר ויזכך את גופו ונפשו החינית וגשמיות וחקריות העולם, וינעשה מכל זה דירה להקדוש־ברוך־הוא.
This is achieved through his avodah in a body below—by fulfilling Torah and mitzvos, most of which are encloded in physical things, and through performing a mitzvah with a physical object, he refines and purifies that physical item and makes it into a vessel for G-dliness.	ואת זה הוא פועל על־ידי עבודתו בגוף למטה – בקיום התורה ומצות, שרוב המצות נתלבשו בדברים גשמיים, ועל־ידי קיום מצוה עם דבר גשמי – מבררים ומזככים את הדבר הגשמי, ועושים ממנו כלי לאלקות.
For example, through the mitzvah of tzedakah, which is "equivalent to all the mitzvos" and is the primary mitzvah of action, and is superior to all others—a Jew takes from the toil of his hands, from his physical money which he earned, and gives the life of his soul to Hashem. Similarly with all the mitzvos.	כגון על־ידי מצות צדקה, ש"שקולה כנגד כל המצות" (בבא בתרא ט', ע"א), עקר המצות מעשיות ועולה על כללנה – שיהודי לוקח "מיגיע כפיו", מכספו הגשמי שהוא הרווח, ונותן "חיי נפשו לה" (תנחומא תרומה ג'). ועל־דרך־זה בכל המצות.
And this third matter—"Look at three things," to make a dwelling below—is not a side point. On the contrary: it pertains to the perfection of the other two (so to speak): the Holy One, blessed be He, and the person who serves Him—since the Holy One, blessed be He, desired to have a dwelling below, and this is the entirety of man and the purpose of his creation and descent into this world: to make for Him, blessed be He, a dwelling in the lowest realm.	והענין השלישי ("הסתכל בשלשה דברים") – לעשות "דירה בתחתונים" – הוא (לא ענין צדדי, אלא – אדרבה:) נוגע לשלמות דהשנים (כביכול): הקדוש־ברוך־הוא והאדם העובד, כיון שנתאנה הקדוש־ברוך־הוא "להיות לו דירה בתחתונים", וזה "כל האדם" (סוף מסכת קידושין), ותכלית בריאתו וירידתו לעולם־הזה – "להיות לו יתברך דירה בתחתונים".
And to such an extent does this matter affect the person—that <i>this</i> is the reason for the descent of his soul below, by the Holy One, blessed be He:	ועד כדי כך נוגע דבר זה לאדם – ("שהיה הסתכל בשלשה דברים") – שפשכיל זה היתה ירידת נשמתו למטה על־ידי הקדוש־ברוך־הוא.

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פָּרִשֶׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיָר ה'תשנ"א 1991

Despite the greatness of the soul's loftiness above—a soul that “You gave in me is pure,” in which there is no place for the opposite of purity—the Holy One, blessed be He, sent it below. “You created it, You formed it, You breathed it into me,” down into the physical world of Asiyah,	מִבְּלִי הַבֵּט עַל גִּדְּל הָעֲלֹוִי דְהַנְשָׁמָה לְמַעְלָה – “נִשְׁמָה שְׁנִתְּתָ בִי טְהוֹרָה הִיא,” שָׁבָה אִין מְקוֹם לְהִפְךָ הַטְּהָרָה – שְׁלַח אוֹתָהּ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְמַטָּה – “אַתָּה בְּרָאתָהּ, – “אַתָּה יָצַרְתָּהּ, אַתָּה נִפְחַתָּהּ בִּי
into the world of Asiyah, in which there exists both life and goodness, as well as the second path, opposite of purity—so much so that the soul requires guarding there. “And You preserve it within me”—in order to fulfill the intent of making a dwelling in the lowest realm.	עַד לְעוֹלָם הָעֲשִׂיָה הַגִּשְׁמִית, שָׁבוּ יִשְׁנוּ אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב, וְגַם אֶת הַדֶּרֶךְ הַשְּׁנִיָּה דְהִפְךָ הַטְּהָרָה (עַד שֶׁהַנְּשָׁמָה זְקוּקָה שֶׁשֶׁם לְשִׁמְרָהּ – “וְאַתָּה מִשְׁמְרָהּ בְּקֶרְבִּי”) – בְּכַדִּי לְמַלּוֹת אֶת הַכּוֹנֵנָה דְעֲשִׂיָּת “דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים”.
For seemingly: the descent of the soul into a body is the opposite of the usual way the Holy One, blessed be He, conducts Himself—He who is the source and ultimate of goodness and kindness, and the nature of the good is to bestow goodness.	דְּלִכְאוּרָה: יִרְדֵּית הַנְּשָׁמָה בְּגוּף – הִיא הִפְךָ הַנִּהְגָּתוֹ הַרְגִּילָה שֶׁל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהוּא מְקוֹר וְתַכְלִית הַטּוֹב וְהַחֶסֶד, וּמִטְבַּע הַטּוֹב לְהִיטִיב
And from the perspective of kindness and goodness, things should always ascend. Yet here the Holy One, blessed be He, takes a soul and brings it down—an immense descent and an actual state of exile, from a high roof into a deep pit.	וּמִצַּד הַחֶסֶד וְהַטּוֹב הִנֵּה צָרִיךְ לִהְיוֹת תָּמִיד עֲלִיּוֹת, וְכֵאן לֹוֹקֵם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִשְׁמָה וּמוֹרִידָהּ לְמַטָּה – יִרְדֵּיהָ גְדוֹלָה וּבְחִינַת “גְּלוּת מִמֶּשׁ,” “מֵאֲגָרָא רָמָה לְבִירָא עֲמִיקָתָא”.
And from this is understood the greatness of the elevation (and kindness) in the avodah of making a dwelling in the lower realms, for the sake of which it is worthwhile to lower the soul below—not for the soul itself (since the soul itself does not need any rectification at all), but in order to refine the body and animal soul and its portion in the world, to make a dwelling in the lower realms.	וּמִזֶּה מוֹבֵן גִּדְּל הָעֲלֹוִי (וְהַחֶסֶד) דְּהַעֲבוּדָה דְעֲשִׂיָּה “דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים,” שֶׁבַּעֲבוּר זֶה כְּדַאי לְהוֹרִיד אֶת הַנְּשָׁמָה לְמַטָּה, לֹא בְּשֶׁבִיל הַנְּשָׁמָה עֲצָמָה (כִּי הַנְּשָׁמָה עֲצָמָה אֵינֶיהָ צָרִיכָה תְּקוּן כָּלֵל), אֲלָא כְּדִי לְתַקֵּן אֶת הַגּוּף וְנַפְש־הַבְּהִמִּית וְתַלְקוּ בְּעוֹלָם – בְּכַדִּי לַעֲשׂוֹת “דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים”.
Since through the descent and avodah of the soul below in making a dwelling in the lower realms, there is effected something even greater than the avodah of the soul above—namely, the revelation of His essence, blessed be He, in the lowest realms.	כִּינֵן שֶׁעַל־יְדֵי הִירְדָּה וְעֲבוּדַת הַנְּשָׁמָה לְמַטָּה לַעֲשׂוֹת “דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים” – נִפְעַל עֲנָן נִעְלָה יוֹתֵר מֵעֲבוּדַת הַנְּשָׁמָה עֲצָמָה לְמַעְלָה – הַגְּלוּי דְעֲצָמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַחְתּוֹנִים
And this elevation is drawn and effected even within the soul (that descended below), that in addition to the fact that the soul reaches a higher level (even higher than the place from which it descended), and the revelation of the soul's intensity, the soul also becomes related to the revelation of His essence that was effected through the avodah of the soul below in making a dwelling in the lower realms.	וְעַד שֶׁעַלִּיּוֹת זֶה נִמְשָׁךְ וְנִפְעַל גַּם בְּנִשְׁמָה (שִׁירְדָּה לְמַטָּה), שְׁנוּסָף עַל זֶה שֶׁהַנְּשָׁמָה מַגִּיעָה לְדָרָגָא נִעְלִית יוֹתֵר (שֶׁלְמַעְלָה מִמְּקוֹם שֶׁמִּשָּׁם יִרְדָּה), גְּלוּי הַתְּקָף דְהַנְּשָׁמָה – מְקַבֵּל הַנְּשָׁמָה גַּם שִׁכּוּחַ לְגִלּוּי דְעֲצָמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁנִּפְעַל עַל־יְדֵי (עֲבוּדַת הַנְּשָׁמָה לְמַטָּה בְּעֲשִׂיָּת) “הִדִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים”.

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קִדְשִׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פְּרִשַׁת אַחֲרֵי־קִדְשִׁים, י"ג אֶיָר ה'תשנ"א 1991

Based on this, we understand the instruction of the Mishnah: "Look at three things." Despite the soul's lofty elevation—the soul of a Jew, literally a portion of G-d above—his avodah must be established such that, in addition to making from himself a "dwelling" for the Holy One, blessed be He, through revealing his soul within his physical body (this elevation in the soul that is revealed through that), he must also "look at three things," and make a dwelling for Him, blessed be He, in the world below—such that the world itself becomes a dwelling for the Holy One, blessed be He.	על־פִּי־זוֹה מוכַנֶּת הוֹרָאת הַמְּשֻׁנָּה "הַסְתַּפֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים": מִבְּלִי הֵבֵט עַל גָּדֹל הָעֲלִיּוֹת דְּנִשְׁמָתוֹ שֶׁל יְהוּדִי – "חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל מִמָּשׁ" – צָרִיךְ תָּכֵן עֲבוּדָתוֹ לְהִיּוֹת, שְׁנוּסָף לְזוֹה שְׁעוֹשָׂה מֵעַצְמוֹ "דִּירָה" לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל־יְדֵי גְלוּי נִשְׁמָתוֹ בְּגוּפוֹ הַגִּשְׁמִי (הָעֲלִיּוֹת בְּנִשְׁמָה שֶׁמִּתְגַּלֶּה עַל־יְדֵי־זוֹה) – צָרִיךְ הוּא גַם לְהַסְתַּפֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים, וְלַעֲשׂוֹת "דִּירָה" לוֹ יִתְבָּרַךְ בַּתְּחִתּוֹנִים דְּדַעוּלָם – שֶׁהָעוֹלָם עֵצְמוֹ נַעֲשֶׂה "דִּירָה" לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
And through this, the person himself also reaches his own perfection (since "this is the whole of man and the purpose of his creation," etc.). And although for him this is a descent (externally and temporarily), nevertheless, it is specifically through this that the elevation is effected within him himself—that "you will not come to sin": through his avodah in making a dwelling in the lower realms ("look at three things"), then "you will not come to sin," not even to the possibility of doing a sin.	וְעַל־יְדֵי־זוֹה מַגִּיעַ גַּם הָאָדָם עֵצְמוֹ לְשִׁלְמוּתוֹ (כִּיּוֹן שֶׁ"זוֹה כָּל הָאָדָם וְתַכְלִית בְּרִיאָתוֹ כו"). וְאַף־עַל־פִּי שֶׁלְגַבִּי הָרִי זֶה יְרִידָה (בְּחִיצוֹנִיּוּת ו) לְפִי שְׁעָה – הָרִי דוֹקָא עַל־יְדֵי־זוֹה נִפְעַל הָעֲלִיּוֹת בּוֹ עֵצְמוֹ – שֶׁ"אֵין אִתָּה כָּא לִידֵי עֲבָרָה": עַל־יְדֵי עֲבוּדָתוֹ בַּעֲשִׂית "דִּירָה בַּתְּחִתּוֹנִים" ("הַסְתַּפֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים") – הָרִי "אֵין אִתָּה כָּא לִידֵי עֲבָרָה", אֲפֹלוֹ לֹא "לִידֵי" – לְהִתְאַפְּשׁוֹת לַעֲשׂוֹת עֲבָרָה
(1)	
Based on the above, the matter of "Geulah" consisting of the letters of "Galus" with the addition of an Alef is also understood:	עַל־פִּי הַנִּזְכָּר לְעֵיל יוֹכֵן גַּם הָעֲנִיּוֹד "גְּאֻלָּה" אוֹתִיּוֹת "גְּלָה" בַּתּוֹסֶפֶת אֶל"ף
The Geulah (does not nullify the Galus, rather) includes within it the Galus—and on the contrary: it elevates the Galus by inserting and revealing in it the Alef of "Alufo shel Olam" (Master of the World)—	הַ"גְּאֻלָּה" (אֵינָה מְבַטֶּלֶת אֶת הַ"גְּלוּת", אֲלָא) כּוֹלֶלֶת בְּתוֹכָהּ אֶת הַ"גְּלוּת", וְאֶדְרָבָה: הִיא מַעֲלָה אֶת הַ"גְּלוּת" – "עַל־יְדֵי שֶׁמִּכְנִיסָהּ וּמַגְלָהּ בָּהּ אֶת "אֱלֹהִימוֹ שֶׁל עוֹלָם
since the intent is to make for Him, blessed be He, a dwelling in the lower realms—including the state of the lower realms as they are in Galus—to reveal the "Alufo shel Olam" in the lower realms in their Galus condition.	כִּיּוֹן שֶׁהַכּוֹנֵן הִיא לַעֲשׂוֹת "דִּירָה" לוֹ יִתְבָּרַךְ בַּתְּחִתּוֹנִים, כּוֹלֵל כְּפִי שֶׁהַתְּחִתּוֹנִים נִמְצָאִים בְּגְלוּת – לְגִלוּת אֶת "אֱלֹהִימוֹ שֶׁל עוֹלָם" בַּתְּחִתּוֹנִים בְּמַצָּבָם כְּפִי "שֶׁהֵם נִמְצָאִים בְּ"גְלוּת
And on the contrary: this is the content and essence of the Geulah [even of those matters of Geulah that are above world and exile, such as the change in the order of nature, like the resurrection of the dead]—the revelation of the Infinite Light, blessed be He, in this physical world,	וְאֶדְרָבָה: זֶהוּ תִכְנֶנָּה וּמַהוּמָה שֶׁל הַ"גְּאֻלָּה" [גַּם שֶׁל עֲנִיּוֹי "גְּאֻלָּה" שֶׁלְמַעַל מֵעוֹלָם וְ"גְלוּת", הַשְּׁנוּי – "בְּמִנְהַגוֹ שֶׁל עוֹלָם – עַל־דֶּרֶךְ הַתְּחִיַּת הַמֵּתִים

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פָּרֶשֶׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיָר ה'תשנ"א 1991

to the point that a dwelling is made for Him, blessed be He, in the lowest realms—for His very Essence. And therefore, the matter of Geulah depends on our actions and our avodah throughout the duration of the Galus ("Galus"):	גְּלוּי אֹר אֵין־סוּף בְּרוּךְ־הוּא בְּעוֹלָם־הַזֶּה הַגֶּשֶׁמִּי, עַד שְׁנַעֲשֶׂה "דִּירָה לֹו יִתְבָּרַךְ" בַּתְּחִתּוֹנִים – לֹו לַעֲצֻמוֹתוֹ. וְלָכֵן תְּלוּי עֲנִינוּ ה' "גָּאֻלָּה" בְּמַעֲשֵׂינוּ וְעִבּוּדֵתָנוּ כָּל זְמַן "מְשִׁיחַ ה' גָּלוּת":
the avodah of inserting the Alef (the Alufo shel Olam) into the Galus—until through this, "Geulah" is made, where most of its letters and its initial form are from "Galus," as mentioned above in section B.	הָעִבּוּדָה דְּהַכְנָסַת הָאֵל"ף ("אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם") בַּ"גָּלוּת", עַד שְׁעַל־יְדִי־זֶה נַעֲשִׂית "גָּאֻלָּה" – רַב הָאוֹתִיּוֹת וְרֹאשׁ תִּיבַת "גָּאֻלָּה" הוּא – "גָּלָה", בְּנִזְכָּר ('לַעֲוִיל (סְעִיף ב).
That is to say: In addition to the fact that the great elevation of the Geulah comes through the descent in Galus (similar to the revelation of the soul's power by its descent),	כְּלוּמַר: נוֹסֵף לַזֶּה שֶׁהַ (עֲלִיָּה הַגְּדוֹלָה דִּה) "גָּאֻלָּה" בָּאָה עַל־יְדֵי הַיְרִידָה בַּ"גָּלוּת" [עַל־דֶּרֶךְ גְּלוּי תִקְוָה אֹר – הַנִּשְׁמָה עַל־יְדֵי יְרִידָתָהּ לַמַּטָּה
"Geulah" is made from "Galus" (with the addition of Alef) itself; the dwelling for His Essence is effected in the very lowest realms [similar to the elevation that occurs in the soul through the dwelling in the lower realms].	נַעֲשִׂית "גָּאֻלָּה" מִ"גָּלָה" (בְּתוֹסַפַּת אֵל"ף) עֲצֻמָּה – "הַדִּירָה לַעֲצֻמוֹתוֹ" נַפְעֶלֶת בַּתְּחִתּוֹנִים עֲצֻמָּם [עַל־דֶּרֶךְ "הַעֲלִיּוֹת" שְׁנַפְעֶלֶת בְּנִשְׁמָה עַל־יְדֵי "הַדִּירָה בַּתְּחִתּוֹנִים
(ז)	
The matter mentioned above is emphasized even more in this time of the year: (a) the days of the Omer counting, and within them themselves: (b) the fourth Shabbos of the "seven complete weeks"—Malchus sheb'Netzach; (c) the weekly Torah portion—Acharei-Kedoshim, and the portion begun during Minchah—Parshas Emor;	עֲנִינוּ הַנִּזְכָּר לַעֲוִיל מִדָּגֵשׁ יוֹתֵר בְּזִמְנוֹהַּ בִּשְׁנָה: (א) יָמֵי הַסְפִּירָה, וּבִהֶם עֲצֻמָּם: (ב) הַשְּׁבַת הָרְבִיעִית מִהַ"שָּׁבַע שְׁבָתוֹת תְּמִימֹת" – מַלְכוּת שְׁבַנְצַח; (ג) פָּרֶשֶׁת הַשְּׁבִיעִי – "אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים", וְהַפָּרָשָׁה שֶׁמִּתְחִילִים לִקְרֹא "בַּתְּפִלַּת הַמִּנְחָה – פָּרֶשֶׁת "אַמֹּר
(d) the 13th of Iyar—the avodah of Sefiras HaOmer: refining the seven middos (of the animal soul), the main avodah during this time (the time of Galus); its content is that in addition to "I shall purify and sanctify myself with Your exalted holiness"—this is also effected in the world and in all the worlds,	ד) י"ג אֶיָר – הָעִבּוּדָה דְּ"סְפִירַת הָעֹמֶר" – הַיְרִיר (דְּ"נִפְשׁ הַבְּהֵמִית"), עֶקֶר הָעִבּוּדָה בְּזִמְן הַזֶּה (זְמַן ה' גָּלוּת") * – תִּכְנֶה הוּא, שְׁנוּסָף עַל "וְאַטְהִיר וְאַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשְׁתָּךְ שֶׁל מַעֲלָה" – נַפְעֵל עַל־יְדֵי זֶה. גַּם בְּעוֹלָם וּבְכָל הָעוֹלָמוֹת
and through this, abundant shefa is drawn into all the worlds. And through this, it is added (even more) in the soul of the one who serves, as we continue in the prayer (after "may abundant shefa be drawn into all the worlds"):	וְעַל־יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְעַל־יְדֵי זֶה מִתּוֹסֵף (עוֹד יוֹתֵר) בְּנִשְׁמַת הָאָדָם הָעוֹבֵד, כִּפִּי שְׁמִמְשִׁיכִים בַּתְּפִלָּה (לְאַחֲרֵי "יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל "הָעוֹלָמוֹת
"To repair our souls, spirits, and neshamas from all blemish and impurity and to purify and sanctify us with Your exalted holiness"—similar to "you shall not come to sin" (the rectification and elevation of man) and the avodah in the world.	וְלִתְקֹן אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְרוּחוֹתֵינוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ מִכָּל סִיג וּפְגָם, וְלִטְהַרְנוּ וְלִקְדָּשְׁנוּ בְּקִדְשְׁתָּךְ הַעֲלִיּוֹנָה" – עַל־דֶּרֶךְ "אֵין אַתָּה בָּא לְיַדִּי עֲבֵרָה" (תִּקּוּן וְעֲלִיַּת הָאָדָם) וְהָעִבּוּדָה בְּעוֹלָם

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פָּרֶשֶׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיֶר ה'תשנ"א 1991

And through the avodah of Sefiras HaOmer—to insert the Alef into Galus, through refining the seven middos—we bring the Geulah, and may He restore the service of the Beis HaMikdash to its place speedily in our days, Amen Selah,	וְעַל־יְדֵי הָעֲבוּדָה ד' סְפִירַת הָעֹמֶר – לְהַכְנִיֵס אֶת הָאֵל"ף ב' גָּלוּת", עַל־יְדֵי בְרוּר ה' שְׁבַע מִדּוֹת – מְבִיאִים אֶת ה' גְּאֻלָּה", וְנוֹחֲזִיר לָנוּ עֲבוּדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמָקוֹמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סֵלָה" (כְּפִי שְׂאוּמְרִים). (ב' הַרְחֵקוּן" תִּכְרַךְ לְאַחֵר הַבְּרָכָה
During the days of the Omer themselves—which are generally divided into seven complete weeks [especially this year, when the counting began from Motzaei Shabbos literally]—this is emphasized more in the fourth Shabbos, when the counting of the middah of Netzach is completed, until its completion: Malchus sheb'Netzach.	בְּיָמֵי ה' סְפִירָה" עֲצָמָם – שְׁמַתְחָלִיקִים בְּכָל־לֵוֹת ל' שְׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימֹת" [וּבְפֶרֶט בְּשָׁנָה זוֹ, שֶׁהִתְחִילוּ לְסַפֵּר מ' מִמְּחֻרַת הַשְּׁבָת" כְּפֶשֶׁט] – הַרִיזָה בְּהַדְגָּשָׁה יִתְרָה ב' שְׁבַת הַרְבִּיעִית", כְּשֶׁמְסִימִים אֶת ה' סְפִירָה" ד' מִדַּת ה' הַנִּצָּח" עַד שְׁלֻמוֹתָהּ – מַלְכוּת שְׁבַת־נֶצַח
[Following the conclusion of the countings of the middah of Chesed until Malchus sheb'Chesed, the middah of Gevurah until Malchus sheb'Gevurah, and the middah of Tiferes until Malchus sheb'Tiferes]—the triumph over the concealment and hiddenness of the Galus, until Netzach sheb'Netzach, and Hod sheb'Netzach (the beauty of the triumph), and Yesod sheb'Netzach—the foundation and permanence of the triumph, and finally Malchus sheb'Netzach—the victory of the King Mashiach in the true and complete redemption.	לְאַחֵר הַסִּיּוּם ד' מִדַּת הַחֶסֶד" עַד מַלְכוּת שְׁבַת־חֶסֶד", [מִדַּת הַגְּבוּרָה" עַד מַלְכוּת שְׁבַת־גְּבוּרָה", וְ"מִדַּת הַתִּפְאָרֶת" עַד מַלְכוּת שְׁבַת־תִּפְאָרֶת"] – הַנִּצָּחוֹן" עַל ה' הַעֲלָם וְהַסְתֵּר" ד' הַגָּלוּת", עַד נִצָּח שְׁבַת־נֶצַח", וְהַיּוֹד שְׁבַת־נֶצַח" – הַיְסוֹד שְׁבַת־נֶצַח", וְהַיְסוֹד וְהַקְבִּיעוּת דְּהַנִּצָּחוֹן", וְעַד מַלְכוּת שְׁבַת־נֶצַח" – ה' הַנִּצָּחוֹן דְּמַלְכָּא מְשִׁיחָא" ב' גְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלָמָה
(ח)	
At the beginning of Parshas Acharei, the Torah speaks about the service of Aharon the Kohen Gadol in the Holy of Holies—"With this shall Aharon come into the Sanctuary, etc." (Vayikra 16:3).	בְּהִתְחַלַּת פָּרֶשֶׁת אַחֲרֵי" מְדַבֵּר עַל עֲבוּדַת אַהֲרֹן הַכֹּהֵן גָּדוֹל בְּקֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים – כְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ (גו.)" (וַיִּקְרָא טז, ג
This is a semblance and model for the state of the Geulah—the Kohen Gadol in the Holy of Holies: the Holy of Holies is the holiest place in the world, a place where G-dliness was revealed openly (without concealments or barriers).	מַעֲיֵן וְדִגְמָא לְמַצֵּב ה' גְּאֻלָּה" הוּא – הַכֹּהֵן גָּדוֹל בְּקֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים": "קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים" הוּא הַמָּקוֹם הַקְּדוֹשׁ בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם – מָקוֹם שֶׁבּוּ הָאִירָה אֱלֹקוֹת בְּגִלּוּי (בְּלִי הַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרִים).
At the same time, it was a physical location in this world, and the Kohen Gadol entered there as a soul in a body [not like Nadav and Avihu, whose approach was with longing without return].	יַחַד עִם זֶה – הִיָּה זֶה מָקוֹם גְּשָׁמִי בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהַכֹּהֵן גָּדוֹל נִכְנֵס לָשָׁם כְּנֶשְׁמָה בְּגוּף [לֹא כְּפִי שֶׁהִיָּה אֶצֶל "נָדָב וַאֲבִיהוּא" – וְיָצֹא בְּלֹא שׁוּב
And a semblance of this existed in every Kohen: although the Kohanim were distinguished—as it says, "And Aharon was separated to sanctify him as Holy of Holies" (Divrei HaYamim I 23:13), elevated above the world—he performed his service specifically as a soul in a body in this world, a world where there is room for impurity.	וּמַעֲיֵן זֶה הִיָּה בְּכָל כֹּהֵן – שֶׁיַּחַד עִם זֶה ש' הַכֹּהֲנִים הַבְּדֻלִּים" ... – וְיִבְדַּל אַהֲרֹן לְהַקְדִּישׁוֹ קֹדֶשׁ קְדוֹשִׁים" (דְּבָרֵי הַיָּמִים א כג, יג) – לְמַעֲלָה מֵעוֹלָם – הוּא עוֹשֶׂה אֶת עֲבוּדָתוֹ דּוֹקָא כְּנֶשְׁמָה בְּגוּף בְּעוֹלָם – עוֹלָם שֶׁבּוּ יֵשׁ מָקוֹם לְהַפְךָ הַטְּהָרָה

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פָּרֶשֶׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיָר ה'תשנ"א 1991

And specifically there he fulfills the command (at the start of Parshas Emor): "Say to the Kohanim the sons of Aharon, and say to them: he shall not defile himself for the soul among his people."	וְדִנְקָא שֶׁם מְקִיִּים הוּא אֶת הַצּוּוֵי (בְּרֵאשִׁית פָּרֶשֶׁת "אֶמֹר"): "אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם: "לֹא תִלְבָּשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמּוּי".
And the completeness of the matter of purity will be in the true and complete Geulah—and a semblance of preparation for this exists even during the time of Galus, in that Kohanim are careful with matters of impurity.	וְשִׁלְמוֹת עֲנִין הַטְּהָרָה – יִהְיֶה בִּ"גְאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלָמָה". וּמַעֲיִן הַכִּנּוּה לְזֶה יִשְׁנֶה גַם בְּזִמְנֵי הַ"גְּלוּת" – שֶׁ"כֹּהֲנִים נֹזְהָרִים מִעֲנִינֵי טְמֵאָה
And one can say that this is also a preparation for the completeness of purity in the future, including through the idea of "Emor... ve'amarta"—to caution the adults about the minors.	וְיֵשׁ לִזְמַר – שֶׁזֶּהוּ גַם הַכִּנּוּה לְשִׁלְמוֹת הַטְּהָרָה לְעֵתִיד־לְבוֹא – כּוֹלֵל עַל־יְדֵי־זֶה שֶׁ"אָמַר גּוֹ' וְאָמַרְתָּ" – ("לְהַזְהִיר גְּדוּלִים עַל הַקְּטָנִים" (יְבִמוֹת דָּף יד, ע"א
And in addition to the caution (to warn) from the opposite of purity, the Kohen was required to perform his service in the Beis HaMikdash (holiness) wearing priestly garments, which were "for honor and glory" (complete in physicality).	וְנוֹסֵף עַל הַזְהִירוֹת (לְהַזְהִיר) מִהֶפֶךְ הַטְּהָרָה, הָיָה הַכֹּהֵן צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדָתוֹ בִּ"בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ" (קִדְשָׁה) – לְבוּשׁ בְּגָדֵי כְהֻנָּה – שֶׁהָיוּ "לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת" (שְׁלֵמוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת
And based on this one can explain why a Kohen who served while lacking garments—his service is invalid. For at the time "when their garments are upon them—it is as though they are vested; if their garments are not upon them—it is not as though they are vested" (Zevachim 17b).	וְעַל־פִּי־זֶה יֵשׁ לְבָאֵר מִדּוּעַ כִּהֵּן שֶׁשֶּׁמֶשׁ "מַחֲסֵר בְּגָדִים" – עֲבוֹדָתוֹ פְּסוּלָה, "בְּזִמְנֵי שֶׁבְּגָדֵיהֶם עָלֵיהֶם – כִּהְנִתָּם עָלֵיהֶם, אִין בְּגָדֵיהֶם עָלֵיהֶם – אִין כִּהְנִתָּם עָלֵיהֶם" (זְבָחִים יז, ב
Even though the purpose of the priestly garments was (primarily) for honor and glory (which seemingly doesn't affect the core of the service)? Rather—the completeness of the service in the Mishkan is that it should be with utmost perfection and beauty, even physically—	אֶף־עַל־פִּי שֶׁעֲנִינָם דְּבְגָדֵי כְהֻנָּה הָיָה (בְּעֵקֶר) "לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת" (שֶׁלְכָאוֹרָה אִין זֶה נוֹגֵעַ כְּלִי־כֹךְ לַעֲצֹם הָעֲבוֹדָה)? אֵלָּא – שֶׁשְׁלֵמוֹת הָעֲבוֹדָה בְּמִשְׁכַּן הִיא בְּכֹךְ שֶׁתִּהְיֶה בְּתִכְלֵת הַשְׁלֵמוֹת וְהַהֲדוּר – "לְכָבוֹד – וּלְתִפְאָרֶת", גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּפִשׁוּטָה
in the most beautiful and respectful way possible—even in the physicality of the world, all the resources of this world are utilized for the service in holiness.	כָּאֵפֶן הִקְפָּה וְהִמְכַּבֵּד בְּיוֹתֵר בְּכָל – עַד, "בְּגִשְׁמִיּוֹת הָעוֹלָם" – מְנַצְלִים אֶת כָּל הָאֲפָשָׁרִיּוֹת דְּ"עוֹלָם־הַזֶּה" עֲבוֹר הָעֲבוֹדָה בְּקִדְשָׁה
And in its ultimate form—the concept of Kehunah is in the Kohen Gadol (who wore eight garments).	וּבְשִׁלְמוֹת – עֲנִין הַ"כְּהֻנָּה" הוּא אֲצֵל "כֹּהֵן גְּדוֹל" ("שְׁלֵבֶשׁ" שְׁמוֹנֶה בְּגָדִים
And based on this, one might say the reason why the Kohen Gadol must be greater than his brothers "in wealth" (Yoma 18a)—is because the completeness of the holiness of the Kohen Gadol is tied to the fact that it extends with completeness into all aspects—even the physical world (wealth).	וְעַל־פִּי־זֶה אוּלַי יֵשׁ לִזְמַר הַטַּעַם לְכֹךְ שֶׁהַכֹּהֵן גְּדוֹל צָרִיךְ לִהְיוֹת "גְּדוֹל מֵאֲחָיו בְּעֶשֶׂר" (יומא יח, א) – כִּי שְׁלֵמוֹת הַ"קִּדְשָׁה" דְּ"כֹהֵן גְּדוֹל" קְשׁוּרָה בְּזֶה שֶׁהִיא נִמְשָׁכֶת ("שְׁלֵמוֹת בְּכָל – עַד "בְּגִשְׁמִיּוֹת הָעוֹלָם" ("עֶשֶׂר

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קִדְשִׁים מְשִׁיחֹת שְׁבַת־פְּרִשַׁת אַחֲרֵי־קִדְשִׁים, י"ג אֶיֶר ה'תנש"א 1991

And based on the Midrash (on the verse "With this shall Aharon come")—that at any time he (the Kohen Gadol) wants to enter, he may enter—only that he must enter in <i>this manner</i> ("with this")—	וְעַל־פִּי הַמִּבְאָר בַּמִּדְרָשׁ (עַל־הַפָּסוּק "בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן") – "בְּכָל שָׁעָה שֶׁהוּא (הַכֹּהֵן גָּדוֹל) רוֹצֶה לָפְנוֹס – (" – יָבִיט, רַק שֶׁיִּכְנֹס בַּסֵּדֶר הַזֶּה (בְּזֹאת
one can say: the true place of the Kohen Gadol is in the level of the Holy of Holies, and this will be openly realized in the true and complete Geulah—when there will be the completeness of man and the world, and the nullification of all opposing matters (unlike before, when we are not fit for this at all times).	יֵשׁ לוֹמַר – שֶׁמְקוֹמוֹ הָאֲמִתִּי שֶׁל הַ"כֹּהֵן גָּדוֹל" הוּא בַּ(דְּרָגָת) "קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים", וְכִּי יִהְיֶה בְּגִילוי בְּ"גְאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלֵמָה" – כְּשֶׁתִּהְיֶה "שְׁלֵמוֹת הָאָדָם וְהָעוֹלָם", וּבִטּוֹל כָּל עֲנִינִים הַפְּכִיִּים (מֵה־שְׂאִי־כֹן לִפְנֵי). ("זֶה – אֵין אֲנוּ כְּלִי לַזֶּה בְּכָל שָׁעָה
Then there will be the complete revelation of the drawing down of holiness openly below (in the Third Beis HaMikdash)—a dwelling for Him, blessed be He, in the lower realms, as mentioned above.	שֶׁאֵז תִּהְיֶה "שְׁלֵמוֹת הַגִּלּוּי דְּהַמְשָׁכַת קִדְשָׁה" בְּגִילּוּי לַמַּטָּה (בְּ"בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי") – "דִּירָה לֹו יִתְבָּרַךְ בְּתַתְּחוֹנִים" – כְּנֻזָּר לַעֲיֵל
(ט)	
As in all matters of Torah (from the word <i>hora'ah</i> – instruction), this too contains a directive for every single Jew:	י. בְּכָל עֲנִינֵי הַתּוֹרָה (מִלְשׁוֹן "הוֹרָאָה"), יֵשׁ גַּם בְּזֶה הַהוֹרָאָה לְכָל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
All of Bnei Yisrael are a "kingdom of Kohanim," "great Kohanim," and this will be openly and completely revealed in the true and complete redemption.	כָּל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵם "מַמְלַכַת כֹּהֲנִים", "כֹּהֲנִים גְּדוֹלִים" (שְׁמוֹת יט, ו), וּבְגִלּוּי וּבְשְׁלֵמוֹת יִהְיֶה זֶה בְּ"גְאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלֵמָה
Therefore, every individual Jew is connected—as a soul in a body—to the sanctity of the Holy of Holies (the ultimate holiness).	וּמִמִּילָּא – יֵשׁ לְכָל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂיֻכוֹת – "כְּנֻשָׁמָה בְּגוּף" – ל"קִדְשָׁה ד' קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים" (שְׁלֵמוֹת הַקִּדְשָׁה
As the Rambam rules: "Not only the tribe of Levi, but anyone... whose spirit moved him... is sanctified as Holy of Holies."	וּכְפִי פְסָק־דִּין הַרַמְבַּ"ם: "לֹא שֶׁבִט לְוִי בִלְבַד ... אֲלֵא כָּל אִישׁ וְאִישׁ ... אֲשֶׁר נִדְּכָה רוּחוֹ אוֹתוֹ ... הָרִי זֶה נִתְקַדֵּשׁ (קִדְשׁ קִדְשִׁים... (הל' שְׁמִיטָה וְיֻבֵּל פ"ג, הל' יג
And based on the above Midrash—that "at any time he wishes to enter, he may enter"—we may say that every Jew has the power (as a soul in a body) to be in the level of the Holy of Holies.	וְעַל־פִּי הַמִּדְרָשׁ הַנֻּזָּר לַעֲיֵל – "שֶׁבְּכָל שָׁעָה שֶׁהוּא רוֹצֶה לָפְנוֹס – יָבִיט" – יֵשׁ לוֹמַר שֶׁכָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ בְּכַחוֹ (כְּפִשְׁטוֹ, "כְּנֻשָׁמָה בְּגוּף") לְהִיּוֹת, "בְּדְרָגָת" קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים
And one may say this will actually be so in the future.	וְיֵשׁ לוֹמַר – שֶׁכִּי יִהְיֶה בְּפֻעַל לְעֵתִיד לְבֹא
[And this is hinted in the story from the prophets: during danger, Yehosheva hid Yoash (of royal descent) and his nurse in the inner chamber of the bedrooms—i.e., in the upper chamber of the Holy of Holies, and he remained hidden in the House of Hashem for six years (II Melachim 11:2–3).]	וְיִמְתַּק עַל־פִּי הַסְּפִיר בְּבִיָּאִים – שֶׁבְּזֶמַן הַסְּכָנָה [הַחֲבִיָּאָה "הוֹשַׁבְע" אֶת "יוֹאָשׁ" (שֶׁהָיָה מְזַרַע הַמַּמְלָכָה) וּמִנְקָתוֹ בְּבִדְדֵּר הַמְּטוֹת" (מַלְכִּים ב יא, ב), בְּ"עֲלִית בֵּית קִדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים", וְיִהִי אֶתָּה בֵּית ה' (מִתְחַבֵּא שֶׁשׁ שָׁנִים גו" (שם פסוק ג

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פָּרָשַׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיָר ה'תשנ"א 1991

From this it is understood that while in the Holy of Holies, he had all his material needs there: eating, drinking, sleeping.	שְׁמֹנֶה מֵאוֹת – שְׁבִיחוֹתוֹ בִּ"קֳדָשׁ הַקֳּדָשִׁים" – הָיוּ לוֹ שֵׁם כָּל צָרָתוֹ הַגִּשְׁמִיִּים: אֲכִילָה וְשִׁתָּה וְשֵׁנָה.
And one may say: since in truth, the place of every Jew is in the Holy of Holies (as it will be revealed in the true and complete Geulah), it becomes revealed in practice specifically through descent (danger)—as the elevation of Geulah comes through the work of Galus.	וְיֵשׁ לוֹמַר – בִּינוֹן שְׁבָאֲמַת מְקוֹמוֹ שֶׁל כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל – הוּא "בְּקֳדָשׁ הַקֳּדָשִׁים" (כְּפִי שְׁוִיָּהּ בְּגִילּוּי בִּ"גֻּאֲלָה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלֵמָה"), אֲלֵא שֶׁנָּה מִתְגַּלֶּה בְּפֶעַל – עַל־יְדֵי הַיְרִידָה (סַכָּנָה), עַל־דֶּרֶךְ "עֲלֹי הַגֻּאֲלָה" "שְׁבָאָה עַל־יְדֵי הָעֲבוּדָה בִּ"גֻּלוֹת.
As is also understood from the command (and empowering) at the beginning of Parshas Kedoshim [which was read this Shabbos together with Parshas Acharei]: "You shall be holy, for I am holy."	וְכַמוֹכֵן גַּם מִהַצְוֵי (וּנְתִיבַת כֹּחַ) בְּהַתְחִלָּה דְּפָרָשַׁת "קֳדָשִׁים" [הַפָּרָשָׁה שֶׁקָּרְאוּ בְּשַׁבַּת זוֹ בִּיחָד עִם פָּרָשַׁת "אַחֲרֵי"] – "קֳדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קֹדֶשׁ אֲנִי" (וַיִּקְרָא יט, ב):
In his state as a soul in a physical body in this physical world (where this command applies—"you shall be holy," meaning separated)—	בְּהִיוֹתוֹ "נִשְׁמָה בְּגוּף" בְּעוֹלָם־הָנֶהָ הַגִּשְׁמִי (שֵׁשׁ שָׁנָה – "הַצְוֵי" "קֳדָשִׁים תִּהְיוּ" – הָיוּ "כְּרוּשִׁים
a Jew is in a state of holiness—even up to the highest holiness: the holiness of the Holy One, as explained in Chassidus on our sages' teaching, "Could it be [you shall be] like Me? Therefore, it says: for I am holy."	נִמְצָא יְהוּדִי בְּמַצָּב שֶׁל "קֳדָשָׁה" – עַד הַ"קֳדָשָׁה" הַכִּי נִעֲלִית – "קֳדָשְׁתוֹ שֶׁל הַקֹּדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא", כְּפִירוּשׁ הַחֲסִידוֹת עַל דְּרָשַׁת חֲכָמֵינוּ ז"ל (תו"כ קדושים פ"א): "יָכוֹל כְּמוֹנִי – תִּלְמִיד לֹמַר 'כִּי קֹדֶשׁ אֲנִי' – "יָכוֹל כְּמוֹנִי"? "בְּנִיחוּתָא" – "בְּדִרְגָּת הַקֳדָשָׁה ד' קֹדֶשׁ "אֲנִי".
(י)	
And this too can be connected with the name of the Yahrzeit (of the 13th of Iyar) – Yisroel Aryeh Leib.	וְיֵשׁ לְקַשֵּׁר כָּל זֶה גַּם עִם שֵׁם בְּעֵלֵה־אֲרָצִיט דִּ"ג אֶיָר – יִשְׂרָאֵל אֲרִיֶּה לֵיב.
And to preface, that although seemingly this is the name of a private individual, it is connected with all of Bnei Yisroel (since all Jews are a single being, one complete body).	וּבְהַקְדָּמָה, דְּאִי־עַל־פִּי שֶׁלְכַאוּרָה הָרִי זֶה שֵׁם שֶׁל אִישׁ פָּרְטִי, יֵשׁ לוֹ שִׁיכוּת עִם כָּל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל (בִּינוֹן שֶׁכָּל (בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵם מִצִּיאוֹת אַחַת, קוֹמָה אַחַת שְׁלֵמָה).
Especially since his first name is <i>Yisroel</i> – the general name for each and every Jew and for Klal Yisroel. [And it is known that the soul of Yaakov (whose name is Yisroel) contains within it all the souls of the Jewish people, from all time.]	וּבִפְרָט שֵׁשְׁמוֹ הָרָאוּשׁוֹן הוּא "יִשְׂרָאֵל" – הַשֵּׁם הַכִּלְלִי שֶׁל כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְשֶׁל כָּלל יִשְׂרָאֵל [וְכִידּוּעַ גַּם שְׁנִשְׁמַת יַעֲקֹב (שֵׁשְׁמוֹ "יִשְׂרָאֵל") כְּלוּלָה מְכֹל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁבִּיִּשְׂרָאֵל מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם].
And based on the directive of the Rebbe (Rashab), that matters of avodah which can be connected to words in Tanya... it is permissible to speak and elaborate on them—even though there is generally caution in explaining phrases in Tanya—	וְעַל־פִּי הוֹרָאָה אֲדַמו"ר (מְהוֹרֵשׁ"ב) נִשְׁמַתוֹ־עַדָּן הַיְדוּעָה, שֶׁעֲנִינֵי עֲבוּדָה שְׂיִכוּלִים לְקַשֵּׁר בְּדִבְרֵי הַתִּנְיָא – מִתֵּר לְדַבֵּר וּלְהַרְחִיב בָּהֶם הַדְּבוּר (אִי־עַל־פִּי שֶׁבְּכָלל – (יִשְׁנֶה זֶה־רִירוֹת בְּאֻמִּירַת פְּרוּשִׁים בְּסֹפֶר הַתִּנְיָא

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פָּרִשֶׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיֶר ה'תנש"א 1991

so too here it is understood in our case: it is appropriate and correct to explain a lesson from the name of the one whose Yahrzeit it is—when it can increase Yiras Shamayim and service of Hashem.	הָרִי עַל־דִּרְבָּהּ מוֹכֵן בְּנִדּוֹן דִּידָן: כִּדָּאִי וְנִכּוֹן לְכַאֵר הוֹרָאָה מְשֻׁמוֹ שֶׁל בַּעַל הַיֶּאֱרָצִיט – כַּאֲשֶׁר זֶה יָכוֹל לְהוֹסִיף בִּירְאָת שָׁמַיִם וְעִבּוּדָת ה
“Yisroel” – the collective name of Bnei Yisroel (as mentioned above) – includes within it two seemingly opposite concepts:	יִשְׂרָאֵל” – הַשֵּׁם הַכְּלָלִי דְּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל (כַּנֶּזֶכֶר לְעִיל) – כּוֹלֵל בְּתוֹכּוֹ שְׁנֵי עֲנִיָּנִים הֶפְכִּיִּים לְכַאוּרָה
(1) “Yisroel” is an acronym for “There are 600,000 letters in the Torah” (Yesh Shishim Ribo Oisiyos L'Torah)—since there are 600,000 general souls in Israel (each of which subdivides into 600,000 individual souls), and every soul corresponds to one letter of the Torah.	(א) “יִשְׂרָאֵל” – רֵאשִׁי תְּבוּת “יֵשׁ שִׁשִּׁים רִבּוֹא אוֹתִיּוֹת לְתוֹרָה” – בִּיּוֹן שְׁשִׁיּוֹנָם שִׁשִּׁים רִבּוֹא נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כְּלָלִיִּים (וְכָל אֶחָד מֵהֶם מִתְחַלֵּק לְשִׁשִּׁים רִבּוֹא נְשָׁמוֹת פְּרָטִיּוֹת). וְכָל נְשָׁמָה הִיא כְּנֶגֶד אוֹת אַחַת מֵהַשִּׁשִּׁים רִבּוֹא אוֹתִיּוֹת לְתוֹרָה – שְׁאוֹת זֶה הִיא מְקוֹר חַיִּיּוּתָהּ כּו
(2) “Yisroel” is named for “Because you have struggled with G-d and with men and have prevailed.”	(ב) “יִשְׂרָאֵל” – עַל שֵׁם “כִּי שָׁרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעִם (אֲנָשִׁים וְתוֹכְלִי) (בְּרַאשִׁית לֵב, כח
The idea of “you have struggled with G-d and men and have prevailed” refers to the battle and toil against the world: with “G-d” (the spiritual minister or angel of Eisav) and with “men” (Eisav and Lavan)—which is seemingly the opposite of “Yisroel” being an acronym for the Torah.	הַעֲנָן דְּ“שָׁרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעִם אֲנָשִׁים וְתוֹכְלִי” – מוֹרָה עַל הָעִבּוּדָה וְהַמְלָחָמָה נֶגֶד הָעוֹלָם – עִם “אֱלֹהִים” (שָׂרוּ וּמִלָּאָד שֶׁל עֲשׂוֹ) וְעִם “אֲנָשִׁים” (עֲשׂוֹ וְלָכֵן) – שְׁנֵהוּ לְכַאוּרָה הַקֶּפֶד הַגָּמוּר מִכָּד “שִׁ” יִשְׂרָאֵל” הוּא רֵאשִׁי תְּבוּת “יֵשׁ שִׁשִּׁים רִבּוֹא אוֹתִיּוֹת לְתוֹרָה”, כִּפִּי שְׁשִׁיּוֹנָם יִשְׂרָאֵל קִשּׁוּרוֹת עִם תוֹרָה שֶׁלֹּא מַעֲלָה מַעֲלָה
And it can be explained (in the service of Hashem):	:וְיִשְׁלֹמֶר הַבְּאוּר בְּזֶה (בְּעִבּוּדָת ה')
First of all, every single Jew must know that he is "Yisroel" – his source and root of vitality comes from his letter in the Torah. Therefore, everything he does must be founded upon and guided by the directives of the Torah.	לְכָל לְרֵאשׁ צָרִיף כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְדַעַת שֶׁהוּא “יִשְׂרָאֵל” – מְקוֹר וְשָׂרֵשׁ חַיִּיּוֹתוֹ הוּא מִקְּדוּשָׁתוֹ שֶׁלּוֹ בְּתוֹרָה, וְלָכֵן, כָּל דְּבָר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה צָרִיף לְהִיּוֹת מְיֻסָּד וְעַל־פִּי הוֹרָאוֹת הַתוֹרָה
In addition to this, he must know that the completeness of his Avodah (as Yisroel) is such that he is not detached from the world around him. Rather, he must “look at three things.”	בְּנוֹסָף לָכֵד עָלָיו לְדַעַת, שֶׁשְׁלֵמוֹת עִבּוּדָתוֹ (בְּ”יִשְׂרָאֵל”) הִיא בְּכָד, שְׁאִין הוּא מִתְנַתֵּק מִהָעוֹלָם שֶׁסָּבִיבוֹ, אֲלֵא “הִסְתַּכֵּל בְּשְׁלֹשָׁה דְּבָרִים

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קִדְשֵׁים מְשִׁיחֹת שְׁבֶת־פְּרִשֶׁת אַחֲרֵי־קִדְשֵׁים, י"ג אֶיָר ה'תנש"א 1991

In addition to his personal Avodah (Yisroel being connected to his letter in the Torah), he must do the work of making a dwelling place for Hashem in the lower realms—within Yisroel—by going out (along with the Torah's instructions) into the world, engaging with "Elokim" (forces of nature, as our sages say "There is no blade of grass that doesn't have a mazal above it telling it to grow") and "men"—Esav and Lavan (nations of the world)—and building there a dwelling for Hashem according to Torah directives.	נוסף על עבודתו עם עצמו ("ישראל" קשור עם האות ש'לו בתורה), צריך הוא לעשות את העבודה ד' לעשות לו יתברך דירה בתחתונים – בישראל, על־ידי יציאה (יחד עם הוראות התורה) לעולם, והתעסקות עם "אלקים" (מלאך) – הכחות הטבעיים בעולם (כמאמר חכמינו ז"ל: "אין לה כל עשב ועשב שאין לו מזל ברקיע שמכה אותו ואומר לו גדל"), ו"אנשים" – עשו ולבן" (אמות העולם) – ויש לבנות דירה להקדוש־ברוך־הוא על־פי הוראות התורה ("יש ששים"). (רבוא אותיות לתורה)
Through "You have struggled with Elokim and with men," he becomes a <i>sar</i>, a ruler over the world and over the nations of the world, and in a way of "vatuchal" – also from the root <i>kol</i>, inclusion and harmony.	על־ידי "שרית עם אלקים ועם אנשים" – הוא "שר", מושל על העולם ואמות העולם, ובאפן ד' ותוכל" – גם "מלשון כל" ו"כלול" ו"כליל".
His service (of "sarisa") is not through nullifying the world's existence, or overpowering it against its will, but in a manner where he utilizes the natural powers themselves for the service of Hashem.	שעבודתו ("דשרית") אינה על־ידי בטול מציאות העולם, או התגברות על העולם בעל־כרחו, אלא באפן ש'הוא מנצל את הכחות הטבעיים עצמם בעבודת ה'.
And he influences the nations of the world that they themselves, of their own accord, serve Hashem willingly—until the world itself says "vatuchal"—the world itself helps him in his service [as will be further explained in section 12].	ופועל על אמות העולם שהם מצד עצמם יעבדו את הקדוש־ברוך־הוא, באפן ד' מלכותו ברצון קבלו עליהם, עד שהעולם עצמו יומר "ותוכל" – העולם (בעצמו) מסייע לעבודתו (בדלקמן סעיף י"ב).
And through this is achieved "ותוכל" – from the word "כל" (everything – that all aspects of the world exist within), and also from the word "inclusion," in that the Jew includes within himself all aspects of the world and elevates them – until the matter of "Geulah" is accomplished (which includes "Golah"), by drawing the Alef – the "Alufo Shel Olam" – into the Golah.	ועל־ידי זה נעשה "ותוכל" מלשון "כל" (שישנם כל עניני העולם), ומלשון התכליות שהיהודי כולל בתוכו את כל עניני העולם – ומעלה אותם, עד שנופצל הענין ד'גולה" (שכולל "גולה"), על־ידי המשכת האל"ף". (דאלופו של עולם ב"גולה).
And through the work of refining and purifying the world, is also accomplished the "ותוכל" from the term "ability," that the Jew's capacity is enhanced – as explained in several places, that through the work of the G-dly soul as it enclothes itself in the body and the animal soul and does its service in the world, a new strength, vitality, and ability is added to it, because "abundant produce comes from the strength of an ox" – the animal soul.	ועל־ידי העבודה בברור וזכור העולם נעשה גם "ותוכל" מלשון יכולת, שמתוספת אצל היהודי יותר יכולת, כמבואר בכמה מקומות שעל־ידי העבודה דנפש האלקית כפי שהיא מתלבשת בגוף ונפש הבהמית ועושה את עבודתה בעולם, מתוסף בה כח וחיות ויכולת חדשה, מצד זה ש"רב תבואות בכח שור" (דנפש הבהמית).

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קִדְשִׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פְּרִשַׁת אַחֲרֵי־קִדְשִׁים, י"ג אֶיֶר ה'תשנ"א 1991

And the manner in which "Yisrael" does this work is by way of "Aryeh Leib": Be bold like a lion to do the will of your Father in Heaven (as stated at the beginning of the Shulchan Aruch), he overcomes all concealments and obscurations in the world; and in addition to his strength in matters of holiness ("Aryeh" in Lashon HaKodesh), he also has power in matters of the mundane and profane – the service in worldly matters ("Leib" in a foreign tongue).	וְהָאֵפֶן בּוֹ עוֹשִׂים אֶת הָעֲבוּדָה ד' יִשְׂרָאֵל – הוּא עַל־יְדֵי "אַרְיֵה לֵיב": הֵנִי... גִּבּוֹר כְּאַרְיֵה לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שְׁבַשְׁמִים" (כְּדֹאִתָּא גַם בְּרִישׁ וּתְחִלַּת הַשְּׁלֶחַן עָרוּף), הוּא מִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַהֶעְלָמוֹת וְהַסְתָּרִים בְּעוֹלָם; וְנוֹסֵף עַל הַהִתְגַּבְּרוֹת שְׁלֹו בְּעֻבּוּדָתוֹ בְּעִנְיֵי קִדְשָׁה ("אַרְיֵה" בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ), יִשְׁנָה אֲצִלּוֹ הַהִתְגַּבְּרוֹת גַּם בְּעֻבּוּדָה בְּעִנְיֵי רְשׁוֹת וְחֹל, הָעֲבוּדָה בְּעִנְיֵי הָעוֹלָם ("לֵיב" בְּלָע"ז).
And more: "Leib" is also the letters of "Lev" (heart) with a Yud in the middle – symbolizing the heart of man (Lev) and the ten powers of the soul (Yud). In more detail, it is sometimes spelled with two Yuds ("Laib") corresponding to the two levels of the soul – Yaakov and Yisrael.	וְלִהְיוֹסִיף, שֶׁ"לֵיב" הוּא גַם אוֹתִיּוֹת "לֵב" עִם יו"ד בְּאַמְצָע, שְׁמֶרְמֵז עַל לְבוֹ שֶׁל אָדָם ("לֵב"), וְעֶשֶׂר כּוֹחוֹת הַנֶּפֶשׁ (י'), [וּבִפְרָטִיּוֹת יוֹתֵר כּוֹתְבִים לְפָעַמִּים "לֵיִיב" עִם שְׁתֵּי יו"דִין, כְּנֶגֶד שְׁתֵּי הַדְּרָגוֹת בְּנִשְׁמָה: "יַעֲקֹב", "יִשְׂרָאֵל"].
Since the work of "Yisrael" – making a dwelling for Hashem in the lower realms – is done through the ten faculties of the soul, as they are encompassed in the heart of a person – the heart of a Jew is always whole: "I am asleep but my heart is awake."	כִּיּוֹן שֶׁהָעֲבוּדָה ("דִּישְׂרָאֵל") דְּעֻשְׂתָּ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים נִפְעֶלֶת עַל־יְדֵי עֶשֶׂר כּוֹחוֹת הַנֶּפֶשׁ, כְּפִי שֶׁהֵם מְקִיפִים בְּלְבוֹ שֶׁל אָדָם – שֶׁ"לֵב יִשְׂרָאֵל" הוּא תְּמִיד בְּשִׁלְמוֹת, "אֲנִי יֹשֵׁנָה וְלִבִּי עוֹר".
And further, the "Lev" that surrounds the Yud – these are the three garments: thought, speech, and action – which surround the ten faculties and express them in a person's actual Avodah in this world.	וְעוֹד יִשְׁלֹוֹמֵר, שֶׁה"לֵב" הַמְקִיף אֶת ה"י" – הֵם ג' הַלְבוּשִׁים דְּמַחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה, הַמְקִיפִים אֶת עֶשֶׂר הַכּוֹחוֹת, וּמִבְטָאִים אוֹתָם בְּעֻבּוּדַת הָאָדָם בְּפוֹעַל לְמַטָּה.
And this can be connected to the day of 13 Iyar: 13 is the numerical value of "Echad," which alludes to the work of bringing about "And Hashem shall be King over the entire earth – on that day Hashem will be one and His name one" – the revelation of His kingship and unity in the world, until "Malchus Sheb'Netzach," as mentioned above (section 7).	וְיֵשׁ לְקִשּׁוֹר זֶה גַם עִם הַיּוֹם דִּי"ג אֶיֶר: "י"ג" הוּא בְּגִימַטְרִיא "אַחַד", שְׁמֶרְמֵז עַל הָעֲבוּדָה דְּלַפְעַל "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ – בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְיִשְׁמוֹ אֶחָד", גְּלוּי מַלְכוּתוֹ וְתִבְרָה וְאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, עַד (בְּאֵפֶן ד' מַלְכוּת שְׁבַנְצַח", כְּנֶזְכֵּר־לְעִיל (סְעִיף־ז).
(י"א)	
Based on the above, there are several lessons regarding the avodah of the Jewish people in bringing the Redemption, and how one must prepare for the Redemption—being that we are standing now, literally, at the end of the time of exile, "Golah," and behold, we are already in Geulah.	עַל־פִּי הָאֵמֶר לְעִיל יִשְׁנָם כַּמָּה לְמוֹדִים בְּנוֹגַע לְעֻבּוּדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּהִבָּאֵת הַגָּאֻלָּה, וְכִיצַד צְרִיף לְהַתְּכַוֵּן לְגָאֻלָּה – בְּעִמְדָנוּ עֹבְשׁ מִמָּשׁ בְּסוּף זְמַן הַגָּלוּת, "גּוֹלָה", וְהִנֵּה הִנֵּה נִמְצָאִים בְּגָאֻלָּה.

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחֹת שְׁבַת־פְּרִשַׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיָר ה'תשנ"א 1991

First of all, there is an answer to those who are astonished and alarmed by the clamor that every single Jew must act and bring about that the Geulah come immediately—being open people, they express verbally their wonder and concern: When Mashiach comes right away—what will be with all the efforts and involvements that they worked on over many years in Galus?	קִדְּם כָּל – יִשְׁנֹו מַעֲנָה לְאֵלֹו שְׁמִתְפַּלְאִים וְנִבְהָלִים מִכֶּפֶד שְׁמֵרְעִישִׁים שְׁכַל־אַחַד וְאַחַד מִיִּשְׂרָאֵל צָרִיד לַעֲשׂוֹת וּלְפַעַל שֶׁהִגְאָלָה תְּבוּאָה תִּכְפֹּף וּמִיָּד מִמֶּשׁ (וּבְהִיּוֹתָם אֲנָשִׁים "פְּתוּחִים", מִבִּטָּאִים הֵם בְּדַבְרִים אֶת פְּלִיאָתָם וְדֹאגָתָם): כָּאֲשֶׁר מְשִׁיחַ יָבוֹא מִיָּד, מַה יִּהְיֶה – שׂוֹאֲלִים הֵם – עִם כָּל הַפְּעֻלוֹת וְהַעֲנָנִים שֶׁפָּעְלוּ בְּמִשְׁךְ כִּמְּהָ וְכִמְּהָ שָׁנִים בְּגָלוּת
The businesses they built, the assets and properties they amassed, the friendships and connections they formed—both among Jews and among the nations of the world (especially communal activists)—and the like?!	הַעֲסָקִים שֶׁהֵם הִקְיָמוּ, הֶרְכִּישׁ וְהַנְכָּסִים שֶׁהֵם צָבְרוּ, הַחֲבָרִים וְהַקְשָׁרִים, בֵּין בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבֵין אֲמוֹת־הָעוֹלָם, הֲשֵׁהם קִשְׁרוּ (וּבִפְרָט עֲסָקָנֵי צִבּוֹר), וְעוֹד כִּיּוֹצֵא־בָזָה
And the answer to this is: there is nothing to fear, since “Geulah” does not mean the nullification of “Minhago Shel Olam”—the good things that were accomplished (according to Torah) during Galus.	וְהַמַּעֲנָה עַל זֶה הוּא – נֶאֱמָר מַה לִּפְחוֹד, כִּיּוֹן שֶׁ"גְּאֻלָּה" אֵין פְּרוּשָׁה שְׁכַבֵּטל "מִנְהַגֹּו שֶׁל עוֹלָם", הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים שֶׁנִּפְעְלוּ (עַל־פִּי תוֹרָה) בְּגָלוּת
On the contrary: Geulah includes within it all the good matters of Galus, in a way that they are elevated to the true state and perfection of Geulah, by revealing in them the Alef—"Alufo Shel Olam," the true intention and purpose in all the actions of Galus—that they reveal His glory.	אֲדַרְבֶּה: "גְּאֻלָּה" כּוֹלֶלֶת בְּתוֹכָהּ אֶת כָּל הַעֲנָנִים (הַטּוֹבִים) ד' "גוֹלָה", כָּאֲפֵן שֶׁהֵם מִתְעַלִּים לְמַצֵּב ד' "גְּאֻלָּה", לְמַעַלְתָּם וּשְׁלֵמוֹתָם הָאֲמִתִּית עַל־יְדֵי זֶה שֶׁמִּגְלִים בָּהֶם אֶת הַ(אֵל"ף) "אֲלוּפֹו שֶׁל עוֹלָם", הַכֹּנֶנָה וְתַכְלִית הָאֲמִתִּית בְּכָל הַפְּעֻלוֹת (שֶׁבִּזְמַן הַגָּלוּת) – כְּפִי שֶׁכָּל זֶה מְגַלֶּה אֶת "כְּבוֹדֹו" שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
And consequently, there is nothing to worry about even regarding the actions in worldly matters—things done (according to Torah) during the time of exile.	וּבְמִילָא אֵין מַה לִּלְדָּאג אֹדוֹת הַפְּעֻלוֹת אֲפִילוּ בְּעֲנָנֵי רְשׁוֹת – שֶׁפָּעְלוּ (עַל־פִּי תוֹרָה) בְּזְמַן הַגָּלוּת
On the contrary: from this comes the directive that every businessman, and the like, must seek ways to reveal—in his business matters, etc.—the honor of the Holy One, blessed be He. And to utilize his business, assets, and connections—to increase Torah and mitzvos.	וְאֲדַרְבֶּה: מִזֶּה יִשְׁנָה הַהוֹרָאָה – שֶׁכָּל בַּעַל־עֵסֶק וְכִיּוֹצֵא־בָזָה צָרִיד לַחֲפֹשׁ דְּרָכִים כִּיּוֹצֵא לְגָלוּת בְּעֲנָנֵי הַעֵסֶק שֶׁלֹו וְכו' "כְּבוֹדֹו" שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּלְנַצֵּל אֶת עֲסָקָיו וְנִכְסָיו וְקִשְׁרָיו – לְהוֹסִיף בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת
And from this is also understood the directive to the other extreme—for those who think that the content of Redemption work is to not engage in, and to negate, the ways of the world—that on the contrary: the Redemption specifically depends on our deeds and work during the time of exile.	וּמִזֶּה מוֹבִינָת גַּם הַהוֹרָאָה לֹא־יָדֵף גִּיסָא – לְאֵלֹו שְׁחוּשָׁבִים שֶׁתּוֹכֵן הַעֲבוּדָה דְּגְאֻלָּה הוּא לֹא לְהַתְעַסֵּק וּלְשַׁלֵּל אֶת "מִנְהַגֹּו שֶׁל עוֹלָם" – שֶׁאֲדַרְבֶּה: הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָה דְּקָא בְּמַעֲשֵׂינֵנוּ וְעֲבוּדָתֵנוּ בְּזְמַן הַגָּלוּת

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פָּרִשֶׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיָר ה'תשנ"א 1991

And therefore one must "look at three things": the work to bring the Redemption must be expressed in "you struggled with Elokim and with men and you prevailed"—to make a dwelling for Him in the lower worlds and to prepare the world for the Redemption.	וְלָכֵן צָרִיךְ לִהְיוֹת "הַסְתַּכֵּל בְּשְׁלוֹשָׁה דְּבָרִים": הָעֲבוּדָה לְהַבְיֵא אֶת הַגָּאֻלָּה צָרִיכָה לְהִתְבַּטֵּא בִּ"שְׂרִיטָה עִם אֱלֹקִים וְעִם אָנָשִׁים וְתוֹכֵל", לַעֲשׂוֹת דִּירָה בְּתַתְּחוּנִים, וּלְהַכִּין אֶת הָעוֹלָם לְגָאֻלָּה.
Indeed—in the manner of "you struggled with Elokim and with men"—to battle with the concealment and obscurity of the world. But in the manner of "and you prevailed"—"they accepted His kingship willingly."	אָמֵנָם בְּאִפֹּן "שְׂרִיטָה עִם אֱלֹקִים וְעִם אָנָשִׁים", לְהִלָּחֵם – עִם הַהֶעָלָם וְהַסְתֵּמָה דְּעוֹלָם, אָבֵל בְּאִפֹּן "וְתוֹכֵל", "מִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עָלֵיהֶם".
Begin to influence the world—by increasing in mitzvah observance with physical objects—especially the mitzvah of tzedakah (the essence of action-based mitzvos), by taking from one's own materiality and wealth (with which Hashem has blessed him) to help another person,	הַחֵל מִתְּלִקוֹ בְּעוֹלָם – עַל־יְדֵי הוֹסְפָה בְּקִיּוֹם הַמִּצְוֹת בְּדְבָרִים גִּשְׁמִיִּים, כּוֹלֵל וּבִפְרָט מִצְוַת הַצְדָּקָה ("עֲקָר הַמִּצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת"), שְׁלוֹחַת מִהַגִּשְׁמִיּוֹת שְׁלוֹ וּמִהַעֲשִׁירִיוֹת שְׁלוֹ (שֶׁבִּרְכוֹ הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא), וּמַסִּיעַ לְאַחֵר.
so that others too will have food and clothing, in a manner of dignity and splendor—befitting a "Kingdom of Priests"—and similarly supporting institutions of Torah, tzedakah, and the like.	שָׁגֵם אֲצֵל הָאֲחֵרִים יִהְיֶה מְזוֹן וּלְבוּשִׁים – בְּאִפֹּן "לְכַבּוֹד וְלִתְפָּאֲרָה", בְּהִתְאָם לִ"מַמְלָכַת כֹּהֲנִים", וְעַל־דֶּרֶךְ זֶה מַסִּיעַ הוּא לְמוֹסְדוֹת תּוֹרָה וּצְדָקָה וְכִיּוּצֵי־בִּזְזָה.
Likewise, in his own dealings with secular matters—he does so in a manner of "All your actions should be for the sake of Heaven," and "In all your ways know Him."	וְכֵן גַּם בְּעֲבוּדָתוֹ בְּעִנְיַי רְשׁוּת שְׁלוֹ – הוּא עוֹשֶׂה זֹאת בְּאִפֹּן שֶׁ"כָּל מַעֲשִׂיָּה יִהְיֶה לְשֵׁם שְׁמַיִם", וּבְכָל דְּרָכָיָה "דַּעְהוּ".
And moreover—and this is the main thing—through spreading Torah and Judaism, and spreading the wellsprings outward—including, and especially, to arouse Jews throughout the entire world to increase even more in Torah learning and mitzvah observance.	וְעוֹד וְזֶה גַּם עֲקָר – עַל־יְדֵי הַפְצַת הַתּוֹרָה וְהַיְהוּדוּת, וְהַפְצַת הַמַּעֲיָנוֹת חוּצָה – כּוֹלֵל וּבִפְרָט – לְעוֹרֵר יְהוּדִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׂיוֹסִיפוּ עוֹד יוֹתֵר בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וּבְקִיּוֹם הַמִּצְוֹת.
And also to publicize and reveal throughout the entire world the "Alufo shel Olam"—including through influencing the nations of the world to fulfill the Seven Noahide Laws, and preparing them for "And the Lord will be King over all the earth."	וְכֵן גַּם לְפָרְסָם וּלְגַלּוֹת בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ אֶת "אַלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם" – כּוֹלֵל עַל־יְדֵי הַשְׁפָּעָה עַל אֲמוֹת הָעוֹלָם כְּנוֹגֵעַ לְקִיּוֹם שְׁבַע מִצְוֹת בְּנֵי נֹחַ, וְהַכְנָתָם לִ"וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ".
(י"ב)	
Based on the above—that "Redemption" elevates the very matters of exile (through making them into a dwelling place in the lower realms), and that specifically the work done during exile brings the Redemption—	עַל־פִּי הַנִּזְכָּר לְעֵיל, שֶׁ"גָּאֻלָּה" מַעֲלָה אֶת עִנְיַי הַגָּלוּת עֲצָמָן (עַל־יְדֵי עֲשִׂיָּה מִמֶּה גּוֹפֵא דִּירָה בְּתַתְּחוּנִים), עַד – שְׁדוּקָא הָעֲבוּדָה בְּגָלוּת מְבִיאָה אֶת הַגָּאֻלָּה

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פְּרִשַׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיָר ה'תשנ"א 1991

It is therefore understood that worldly matters themselves, and the nations of the world themselves (even during the exile), actually assist in the work of bringing the Redemption (as previously mentioned).	הָרִי מוֹכֵן, שְׁעֲנִינֵי הָעוֹלָם עֲצָמוֹ וְאַמּוֹת־הָעוֹלָם עֲצָמוֹ (גַּם בְּזֶמֶן הַגָּלוּת) הָרִי הֵם (בְּאַמָּת) מְסִיעִים לְעִבּוּדָהּ (דְּהִבְאָת הַגָּאֻלָּה) (בְּנִזְכָּר לְעִיל).
And one can say that as we stand at the end of the exile, close to the Redemption—the assistance becomes more revealed.	וְיֵשׁ לֵאמֹר, שְׁבַעֲמֵדְנוּ בְּסוֹף זְמַן הַגָּלוּת, סְמוּךְ לְגָאֻלָּה – בָּא הַסִּיעָה בְּגָלוּי יוֹתֵר.
And as we see this especially in the recent generations—and even more in this final time, especially these very last days:	וְכַפִּי שְׂרֹאִים זֹאת בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים בְּמִיָּחָד, וְיִתְרָה מִזֶּה – בְּזֶמֶן הָאֲחֵרוֹן, וּבְפֶרֶט בִּיָּמֵים הָאֲחֵרוֹנִים מִמֶּשׁ.
In past generations, many Jews lived in countries where there were obstacles and hindrances, etc. (may it never happen again) to the service of Hashem in general.	בְּדוֹרוֹת שְׁלִפְנֵי זֶה גָּרוּ (רַב) בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמַדִּינוֹת שְׁבָהָן (הָיוּ מְנִיעוֹת וְעֹכָבוּבִים וְכוּ') (לֹא תִקּוּם פַּעַמִּים).
Whereas in recent generations—many Jews live in countries ruled by a “kingdom of kindness,” starting with this very country (where the majority of Jewish population resides),	מִה־שָּׂאִין בְּן בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים – גָּרִים (רַב) בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמַדִּינוֹת שְׁבָהָן מוֹשְׁלֵת מַלְכוּת שֶׁל חֶסֶד, הַחֵל מְמַדִּינָה זוֹ (שְׁבָה נִמְצְאִים רַב מִנֵּן וּבְנֵין), (דְּבִנֵּי־יִשְׂרָאֵל).
which assists Jews to achieve inner redemption in their divine service—	שְׁמִיעֵת לְבִנֵּי־יִשְׂרָאֵל לְהִגִּיעַ לְגָאֻלָּה פְּנִימִית בְּעִבּוּדָתָם.
until they fulfill the work that will bring the literal Redemption. And then the “kingdom of kindness” will also assist Jews in returning to the Land of Israel—as the verse says, “And they shall bring all your brothers...”.	עַד – שְׁיַעֲשׂוּ אֶת הָעִבּוּדָה שְׁתִּבִּיא אֶת הַגָּאֻלָּה כְּפִשׁוּטָהּ, וְאַזְ הַמַּלְכוּת (שֶׁל חֶסֶד) גַּם תִּסְיַע לְבִנֵּי־יִשְׂרָאֵל לְחֹזֵר לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל – (בְּלִשׁוֹן הַפֶּתוּחַ: "וְהִבִּיאוּ אֶת כָּל ("אֲחֵיכֶם גו').
And in the past year we've seen how this attitude toward Jews has spread in additional countries—even in that country where, until recently, there were restrictions on Jews' freedom to serve Hashem in Torah and mitzvos, and also on their ability to leave the country.	וּבִשְׁנָה הָאֲחֵרוֹנָה רוֹאִים אִיךָ שִׁיחַס זֶה לְבִנֵּי־יִשְׂרָאֵל הִתְפַּשֵּׁט בְּמַדִּינוֹת נוֹסְפוֹת, עַד גַּם בְּמַדִּינָה הַהִיא, שְׁבָהָ הָיוּ (עַד לְאַחֲרוֹנָה) הַגְּבָלוֹת בְּנוֹגְעַת לְחֵירוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּעִבּוּדָתָם בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְגַם בְּנוֹגְעַת לִיצִיאָתָם מִמַּדִּינָה – הַהִיא.
And now their attitude has changed—they allow Jews to observe Torah and mitzvos, and they permit Jews to leave that country (without the restrictions that once were), and more so—they even assist Jews in traveling to the Holy Land.	וְכַעַת נִשְׁתַּנָּה יַחֲסָם – שְׁמִתִּירִים לְבִנֵּי־יִשְׂרָאֵל לְקִיַּם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וּמִתִּירִים לְבִנֵּי־יִשְׂרָאֵל לְצֵאתָ מִשָּׁם (לֹא־הִתְגַּבְּלוֹת שָׁהִיוּ פַעַם), וְאַחֲרֵכָה – הֵם אֶפְלוּ מְסִיעִים לְבִנֵּי־יִשְׂרָאֵל לְנִסֵּעַ לְאַרְצֵי־הַקֹּדֶשׁ.
A foretaste of the assistance from the nations of the world that will help the Jewish people leave the exile and go to the Holy Land in the true and complete Redemption.	מִעֵין הַכֵּנָה לְסִיעָה דְּאַמּוֹת הָעוֹלָם – שְׁבִנֵּי־יִשְׂרָאֵל יִצְאוּ מִן־הַגָּלוּת וְיֵלְכוּ לְאַרְצֵי־הַקֹּדֶשׁ – בְּגָאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלֵמָה.

(י"ג)

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחוֹת שְׁבַת־פְּרִשַׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיָר ה'תשנ"א 1991

In addition to the direct support of the nations of the world to the Jewish people—there are also phenomena in which we see how the nations of the world themselves are performing acts of goodness and kindness,	נוסף על הסיוע הישיר־אֲמֹת־הָעוֹלָם לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל – וְשֶׁנָּם גַּם עֲנִינִים שֶׁבָּהֶם רוֹאִים אִיךָ שְׂאֲמֹת־הָעוֹלָם בְּעֶצְמָן עוֹשׂוֹת פְּעֻלוֹת שֶׁל טוֹב וְחֶסֶד
which reveal even more that “there is a Master to this palace,” as preparation for “and the kingship shall be the Lord’s” in the true and complete Redemption.	שֶׁמִּגִּלוֹת עוֹד יוֹתֵר שֶׁיֵּשׁ בְּעַל־הַבַּיִת לְבִירָה זוֹ, בְּהִכָּנָה לְהִתְקַדְּשׁ לַה' הַמְּלוּכָה בְּגֹאֲלָהּ הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלֵמָה
Unlike how it once was—that specifically the Jewish people (even though “you are the fewest of all nations”) fulfilled in action the purpose of creating a dwelling in the lower realms, while some of the kingdoms of the nations behaved cruelly to one another, focusing only on their own benefit or conquering other lands.	לֹא כְּפִי שֶׁהָיָה פְּעַם, שֶׁדוֹקָא עִם יִשְׂרָאֵל (אֶף־עַל־פִּי שְׂאֲתָם הַמְּעַט מִכָּל הָעַמִּים), הַשְׁלִימוּ בְּפִעֻלָּה אֶת הַכּוֹנֵן דְּדִירָה בַּתְּחִתּוֹנִים, וּמְמַלְכוֹת מְמַלְכוֹת אֲמֹת הָעוֹלָם הִתְנַהְּגוּ בְּאִפֶּן אֲכֻזִּי זֹאת אֶל זוֹ, וְהִתְעַסְקוּ בְּעֶקֶר בְּתוֹעֵלֶת עֶצְמָן, אוֹ בְּכַבוֹשׁ מְדִינוֹת אַחֵרוֹת וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה
One of the recent visible events that demonstrates how the world and the nations are preparing and assisting on the road to Redemption is: their focus on charity and education—two fundamental pillars of a settled world (“He created it to be inhabited”).	מִהָעֲנִינִים הַגְּלוּיִים שֶׁנִּתְּסַפּוּ בְּיָמִים אֵלּוּ מִמֶּשׁ, שֶׁבָּהֶם רוֹאִים אִיךָ הָעוֹלָם וְאֲמֹת־הָעוֹלָם מִתְכַּנְּנִים וּמְסִיעִים בְּדֶרֶךְ לְגֹאֲלָהּ – עַל־יְדֵי עֲנֵן הַצִּדָּקָה וְהַחֲנוּךְ, שֶׁנִּי יְסוּדוֹת עֲקָרִיִּים בְּיָשׁוּבוֹ שֶׁל עוֹלָם – "לְשִׁבְתָּ יִצְרָה"
It is well known and publicized (in all the newspapers) regarding events in recent days—how this country (which is founded upon righteousness and kindness, as is known) utilized its strength to assist and rescue people in a faraway place in the world (far from this country),	יָדוּעַ וּמְפָרָסֵם (בְּכָל הָעֵתוֹנִים) עַל הַמֵּאֲרָעוֹת בְּיָמִים הָאֲחֵרוֹנִים – שֶׁהַמְּדִינָה הַזֹּאת (הַמְּסֻדָּת עַל צִדָּקָה וְחֶסֶד, כִּידוּעַ) נִצְלָה אֶת חוֹזֶק כֹּחָ לְסִיעַ וּלְהַצִּיל אֲנָשִׁים (בְּמִקּוֹם רְחוֹק בְּעוֹלָם) (הַרְחָק מִן הַמְּדִינָה הַזֹּאת)
even though it brought no direct benefit to its own citizens.	אֶף־עַל־פִּי שֶׁעַל־יְדֵי זֶה לֹא בָּאָה תוֹעֵלֶת יְשִׁירָה לְתוֹשְׁבֵי הַמְּדִינָה הַזֹּאת
This country sent many men and soldiers from its army to help refugees in those places, along with food, clothing, and medicine.	הַמְּדִינָה הַזֹּאת שְׁלָחָה רַבִּים מֵאֲנָשֶׁיהָ וְחִילָיָה מִצָּבָאָה לְסִיעַ לְפָלִיטִים בְּאַתְרֵים הָאֵלֶּה, עִם מְזוֹן, בְּגָדִים וְתַרּוּפוֹת
Instead of using its aircraft for conquest, or the food and clothing for its own citizens, it used them to save suffering people—especially small children—from the brink of death.	תַּחַת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בִּמְטוֹסִים לְצָרְכֵי כְּבוֹשׁ, וְתַחַת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמְזוֹן וּבְבִגְדִים לְאוֹכְלִסְיָהּ שֶׁל הַמְּדִינָה הַזֹּאת – הִשְׁתַּמְּשׁוּ בָּהֶם לְהַצִּיל אֲנָשִׁים אֲמָלִלִּים, וּבִפְרֶט יְלָדִים קָטָנִים, מִקֶּרֶב הַמָּוֶת
In this, we see the compassion of the citizens of this country: when they heard and saw how others were suffering—even though they were not relatives and had never had any connection with them—they were aroused to help them.	וּבִזֶּה רוֹאִים אֶת הַרַחֲמָנוּת שֶׁל תוֹשְׁבֵי הַמְּדִינָה הַזֹּאת: כְּאִשְׁרֵי שֶׁמְּעוֹ וְרָאוּ אִיךָ אֲנָשִׁים סוֹבְלִים – אֶף שֶׁאֵין הֵם קְרוֹבֵיהֶם, וּמֵעוֹלָם לֹא הָיְתָה לָהֶם שִׁכּוֹת עִמָּם – הִתְעוֹרְרוּ לְסִיעַ לָהֶם

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קִדְשֵׁים מְשִׁיחֹת שְׁבַת־פְּרִשַׁת אַחֲרֵי־קִדְשֵׁים, י"ג אֶיֶר ה'תשנ"א 1991

In line with this country's policy regarding charity: that they assist people across the entire world without even waiting for a request for help.	בְּהִתְאֵם לְשִׁטַּת הַמְּדִינָה הַזֹּאת בְּעֵנֶינִי צִדְקָה – שְׁמִסְיָעִים לְאֲנָשִׁים בְּכָל הָעוֹלָם כָּלֹ, וְאִינָם מְחַפִּים אֶפְלוּ לְבִקְשׁוֹת עֲזָרָה.
In this same spirit, it is also known that in recent days, the leader of this country issued a declaration and detailed directive regarding the education of youth.	עַל־דִּרְבָּר־זֶה יָדוּעַ גַּם שְׁבִימִים הָאֲחֵרוֹנִים יָצְא מִנְהִיג מְדִינָה זוֹ בְּהִכָּרְזָה וְהוֹרָאָה מְפֹרֶשֶׁת בְּנוֹגֵעַ לְחֻנוּף הַנַּעַר.
In accordance with his original presidential campaign in which he stated that his goal was to be remembered as the "Education President" because of the reforms and great improvements he would enact to strengthen education in this country.	בְּהִתְאֵם לָזֶה שֶׁבְּתַחֲלֵת נְשִׂאוֹתוֹ הִכְרִיז שְׁשִׂאִיפְתּוֹ הִיא לְהִזְכֵּר בְּ"צִדִּיקֵי־שֵׁן פֶּרַעְזִידֵּנְט", בְּגִלָּל הַפְּעֻלּוֹת וְהַשְׁנוּיִים הַגְּדוֹלִים לְטוֹב שֶׁיִּנְהִיג בְּכַדִּי לְחַזֵּק אֶת הַחֻנוּף בְּמְדִינָה זוֹ.
The innovation in these recent events is easily understood: Even though this is not a novelty for Jews—since our people have always lived according to Torah and mitzvos in the realm of charity and education—this reveals even more clearly that “there is a Master to this palace,” and that this is the true foundation of justice and education.	הַחֲדוּשׁ בַּמֵּאֲרָעוֹת הָאֲחֵרוֹנִים (בֵּין הֵימָר) מוֹכֵן בְּפִשְׁטוּת: הַגַּם שֶׁאֲצֵל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֵין זֶה חֲדוּשׁ כָּלֹ, כִּי אֲצֵלָם תָּמִיד הִיְתָה הַהִנְהָגָה עַל־פִּי הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת, בְּעֵנֶינִי הַצִּדְקָה וְהַחֻנוּף וְכו' – הִרִי זֶה מְגִלָּה עוֹד יוֹתֵר אִיךָ שֶׁיֵּשׁ בְּעַל־הַבַּיִת לְבִירָה זוֹ, שֶׁנֶּהוּ הִיסוּד הָאֱמֵתִי לְצִדְקָה וְחֻנוּף.
[As has been stated many times: true success in education depends on the child's knowledge and awareness of the Creator and Guide of the world.]	וְכַמְדָּבָר בְּמֵה־פְּעָמִים, שֶׁהַצִּלְחָה אֱמֵתִית בַּחֻנוּף תְּלוּיָהּ: [בְּהִפָּרֵת וְיָדִיעַת הַיָּלֵד בְּבוֹרָא הָעוֹלָם וּמִנְהִיגוֹ]
And all of this is in addition to the many other events that occur through Divine Providence every single day—both in the general sense and in the personal details of each individual. The purpose in all of this is to further reveal how the world itself assists in making a dwelling place for G-d in the lower realms and bringing the Redemption.	וְכָל זֶה הוּא – נוֹסֵף עַל עוֹד כְּמֵה עֲנִינִים שְׁקוֹרִים בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית מִדֵּי יוֹם בְּיוֹם, בֵּין בְּנוֹגֵעַ לְכָלֹ וּבֵין בְּנוֹגֵעַ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּעֵנֶינֵינוּ הַפְּרִטִיִּים – וְהַכּוֹנֶה בְּזֶה הִיא, שֶׁנֶּהּ יִגְלֶה עוֹד יוֹתֵר אִיךָ שֶׁהָעוֹלָם מְסִיעַ לַעֲשׂוֹת דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים וּלְהַבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה.
[Including: the fact that just last week, precious stones and gems were found in a remote part of the world—by the blessing of G-d—similar to how the clouds brought the shoham stones and filling stones for the ephod and breastplate (for the priestly garments); the intent is that these should be used for adorning the bride, for increasing charity, as mentioned earlier.]	כּוֹלֵל – זֶה שֶׁבְּשָׁבוּעַ הָאֲחֵרוֹן מָצְאוּ בְּפִנֵּה נִדְחַת בְּעוֹלָם אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרָגְלִיּוֹת, עַל־יָדֵי בְּרַכְתּוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ־שׁ בְּרוּךְ־הוּא, בְּדִגְמַת: "וְהַנְּשִׂאִים הִבִּיאוּ אֶת אֲבָנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אֲבָנֵי הַמְּלָאִים לְאַפּוֹד וְלַחֹשֶׁן" (עֲבוּר בְּגָדֵי הַכֹּהֲנִים), שֶׁהָעֲנָנִים הִבִּיאוּם, וְהַכּוֹנֶה בְּזֶה הִיא – שֶׁיִּנְצְלוּ אוֹתָם לְקִשּׁוּטֵי כְלֵה, לְהוֹסִפָּה בְּצִדְקָה, בְּנִזְכָּר לְעֵיל.
(י"ד)	
The practical conclusion from the above:	הַמְסָקָנָה מִהָאֲמֹר לְעֵיל בְּנוֹגֵעַ לַפֶּעַל

The Rebbe Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחֹת שְׁבַת־פְּרִשַׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיָר ה'תשנ"א 1991

The Redemption comes specifically through the work in exile—through revealing the “Master of the world” in the <i>golah</i> (exile); in this way, this generation, the last generation of exile, will be the first generation of Redemption.	הַגָּאֻלָּה בָּאָה דוֹקָא עַל־יְדֵי הָעֲבוּדָה בְּגָלוּת, דְּגִלּוּי אֱלוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּגוֹלָה, כָּד שְׁדוּר זֶה, הַדּוּר הָאַחֲרוֹן בְּגָלוּת, יִהְיֶה הַדּוּר הָרִאשׁוֹן דִּהְגָּאֻלָּה.
And G-d helps—this is visible in recent global events—how the world itself assists and leads toward Redemption.	וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹזֵר שְׂרׁוּאִים בְּמֵאֲרָעוֹת הָאַחֲרוֹנִים בְּעוֹלָם אֵיךְ הָעוֹלָם בְּעֶצְמוֹ מְסִיעַ וּמוֹלִיד לְגָאֻלָּה.
Simply put, as mentioned above: every individual Jew must increase in “our deeds and service” in general—those that bring about Redemption—especially, as mentioned in the prior farbrengen, in the study of Torah on topics of Redemption.	וּבְפִשְׁטוּת פְּרוּשׁ הַדְּבָר הוּא – בְּנִזְכָּר לַעֲיֵל שְׁכַל־אַחַד וְאַחַד מִיִּשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְהוֹסִיף בְּמַעֲשֵׂינּוּ וּבַעֲבוּדָתֵנוּ בְּכָל שְׁמִבְיָאִים אֶת הַגָּאֻלָּה, כּוֹלָל וּבִפְרָט – כַּמְדָּבָר בְּהַתְעוּדוֹת שְׁלִפְנֵי־כֵן – בְּלִימוד הַתּוֹרָה בְּעִנְיַי גָּאֻלָּה, בְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב (שְׁכַל־הַסְפָּרִים מְלֵאִים בְּדָבָר זֶה), 'וְתוֹרָה שְׁבַע־לִפְנֵי: מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשִׁים וְכוּ.
In this itself, we must increase according to the lesson of <i>Pesach Sheni</i> : “It is never too late” (אין פארפאלן).	וְכֵן גּוֹפֵא צָרִיכִים לְהוֹסִיף עַל־פִּי הַהוֹרָאָה מִפְּסַח שְׁנִי. – שׁ"ס'אִיזוּ נִיטָא קִיין פֿאַרפֿאַלן" [=אין מְקָרָה אָבִיד
To make an honest accounting: have we corrected and completed the past work properly, or is there still more we can add? This teaches and empowers us that even if something was lacking—it is never too late, and we can always repair.	לַעֲשׂוֹת חֲשָׁבוֹן צָדֵק – הָאֵם תִּקְנֵנוּ וְהַשְׁלַמְנוּ אֶת הָעֲבוּדָה שְׁבַעֲבָר כְּרָאוּי, אוֹ שְׁעוּד נָתַן לְהוֹסִיף בְּזֶה? וְיֵשׁ בְּזֶה אֶת הַהוֹרָאָה וְנִתְיַנֵּת הַכֹּחַ – שְׂאֵף פַּעַם אֵין מְקָרָה אָבִיד, וְנִתְמִיד נָתַן לְתַקֵּן.
More importantly: that everything that seemed lost—or truly was lost in exile (even at very lofty levels) will be revealed and repaired.	וְעוֹד וְעָקָר – שְׁיִתְגַּלּוּ וְיִתְתַּקְּנוּ כָּל הָעִנְיָנִים שֶׁנֶּרְאוּ שֶׁהָלְכוּ לְאַבִּיד, אוֹ שְׂאֵמָנָם הָלְכוּ לְאַבִּיד בְּגָלוּת – כּוֹלָל: שְׂאֵבְדוֹ לְמַעֲלִיּוּתָא (בְּהִיוּתָם לְמַעֲלָה מְגֵדֵר הַגִּלּוּי) – (גִּלּוּי הַקֶּץ שׁ"לָבָא לְפּוֹמָא לֹא גִלְיָא" (סְנֵהדְרִין צ"ז א' וּמִשִּׁיחַ צִדְקֵנוּ, שְׂבָא בְּהִסָּח הַדַּעַת (סְנֵהדְרִין צ"ז א'), (שְׁנָאֵמֵר: "מִצָּאֵתִי דּוֹד עֲבָדִי" (תְּהִילִים פ"ט, כ"א
Including the revelation of Moshiach, who comes “in a moment of distraction” (בהיסח הדעת), as it says, “I have found My servant David” (Tehillim 89:21).	וְזֶה מִתְגַּלֵּה בְּמִזְמוֹר צִדִּיק: "וְיִהְיֶה נֵעָם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ" (תְּהִילִים צ') – בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי, בְּגָאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלָמָה, גָּאֻלַת כָּל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל – בְּנִעָרֵינוּ וּבְנִקְנֵינוּ, בְּכִנְיָנוּ וּבְכִנּוּתֵינוּ.

[NOTE: Summary

This powerful and far-reaching discourse centers around the core mission of the Jewish people: to bring about the *Geulah* (Redemption) through their divine service in the *Golah* (exile). The Rebbe explains that the descent of the soul into the physical world is not for its own sake—it is already perfect—but to refine the body, the animal soul, and the world around us, thus making a **dwelling place for G-d in the lowest realm** (*Dirah b'Tachtonim*).

The Rebbe

Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחֹת שְׁבַת־פְּרִשֶׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיָּר ה'תשנ"א 1991

The elevation achieved by a soul through this work far surpasses even its original, lofty source. This means that through Torah, mitzvos, and refining the physical, we cause the ultimate revelation of G-d's essence—*Atzmus*—specifically in this low world.

The discourse connects this principle with **Pesach Sheni**, the idea that "*nothing is ever truly lost*". Even when something was missed or seemingly ruined, there is always another chance. This theme applies to individuals and to the Jewish people collectively: even if we feel unworthy or disconnected due to exile, *Geulah* can emerge from within *Golah* by inserting the Aleph—**Alufo shel Olam**, "Master of the World"—into it.

The Rebbe emphasizes that the current generation is both the last generation of exile and the first of redemption. Recent global developments—especially acts of kindness, public declarations for moral education, and worldwide humanitarianism—even by the nations of the world (*Amos haOlam*)—are part of this process. It shows how even the nations are being prepared to help *Klal Yisrael* return to Eretz Yisrael and to bring Moshiach.

The Rebbe expounds upon the connection between every Jew and the name "Yisrael," showing that each soul has a direct tie to the Torah (as each soul corresponds to a letter), and to the struggle of "Sarisah im Elokim v'im anashim"—overcoming both spiritual forces and worldly resistance. By doing so, the Jew doesn't suppress the world but **includes and elevates it**, transforming nature itself into a vehicle for holiness.

In the final section, the Rebbe addresses those who feel torn between their spiritual yearning and their physical or professional investments made during exile. He reassures that the *Geulah* will not invalidate the good and productive elements of *Golah*, but **elevate them** to their true purpose.

Practical Takeaway

1. **Your role in Geulah is personal and real.** Don't wait passively for Moshiach—your actions in daily life bring the Redemption closer. Every mitzvah, every act of refining the physical, is a brick in the Beis HaMikdash.
2. **Golah is not discarded—it is transformed.** Don't fear that spiritual growth requires abandoning your worldly involvements. Rather, seek how to **use business, relationships, and influence to reveal G-d** in those very places.
3. **Learn Geulah to live Geulah.** Study the topics of Redemption in Torah Shebichtav and Torah Shebaal Peh. Let it reshape your mindset: you are living on the threshold of Moshiach.
4. **Adopt the Pesach Sheni mindset: nothing is ever lost.** Even if you feel like you've missed opportunities or fallen spiritually, there's always another chance. Return, recommit, and it will be as if it was never lacking.

The Rebbe

Sichas Nun Alef

אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים מְשִׁיחֹת שְׁבַת־פְּרִשֶׁת אַחֲרֵי־קֳדָשִׁים, י"ג אֶיָר ה'תנש"א 1991

5. **Spread the wellsprings.** Help others learn Torah and do mitzvos. Encourage gentiles in their role to uphold the 7 Noahide laws. *Ve'haya Hashem l'Melech*—G-d's kingship will be accepted by all through our influence.

Chassidic Story of the Lubavitcher Rebbe

The Rebbe and the UN Diplomat – “From Golah to Geulah through Kiddush Hashem”

One day, a senior UN diplomat from a non-Jewish country visited the Rebbe in yechidus. During their discussion, the diplomat remarked with amazement: “You lead your people with such power and influence—what is your ultimate goal?”

The Rebbe replied without hesitation: “To bring Moshiach.”

The man was surprised. “And what does that look like?”

The Rebbe answered: “A world where there is no more war, no more hunger, and no more hatred. A world of peace, divine consciousness, and moral responsibility shared by all of humanity.”

The diplomat looked deeply moved and said: “That is the same vision we have at the UN, but we don't believe it will happen.”

The Rebbe gently replied: “We not only believe it will happen—we are making it happen. Every mitzvah, every act of good—even in exile—is a step closer to that world. *We are bringing heaven down to earth.*”

Source: This yechidus took place in the 1980s and is recorded in multiple first-hand reports, including in the book *My Encounter with the Rebbe* (JEM archives). **END NOTE]**